

KUBBEDE SADA

KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT FANZİNİ

SAYI: 2

2021

“ Baki kalan bu kubbede bir hoş sada imiş...”

ÇİĞİL ŞEHİT HACI MEHMET YAVUZ İMAM HATİP ORTAOKULU

EDİTÖRLER

Ömer KARADENİZ

Yunus Emre AY

YAYIN KURULU

Ömer KARADENİZ

Yunus Emre AY

SUNUŞ

MERHABA ,

KUBBEDE SADA'NIN ikinci sayısı ile karşınızdayız. Öncelikle sizleri KUBBEDE SADA olarak selamların en güzeli olan Allah'ın selamı ile selamlıyoruz. Yeniden karşılaşmanın heyecanını duyduğumuzu ifade etmek isteriz.

Söze nereden girebiliriz diye düşünmeden ortasından giriyoruz. Öğrencilerimize kulak vermek ve onların kültür sanat tarih ve edebiyat alanında gelişimlerine katkıda bulunarak onların kendilerini ifade etme olanağı olmak amacıyla çıktığımız yola sizlerden gelen yazılarla ve çalışmalarla devam ediyoruz. İlk sayıda sizlerden gelecek çalışmalara göre ikinci sayının çıkacağını belirtmiştik. Nitekim çalışmalar hızla geldi ve biz de çok beklemeden ikinci sayıyı çıkaralım dedik.

İkinci sayımız şiir, öykü, deneme, araştırma, tarih, dizi/film tanıtım, röportaj ve resim/fotoğraf bölümlerinden oluşmuştur. Okuyanları merak ettirmek adına içindikiler kısmını bu sayıda yapmadık ki, her bölüm açılsın okunsun. Bizimki bir deneme. Farklı fikirlere ve uygulamalara açığız ve bunları uyguluyoruz. Eleştirilere de açığız elbette. Ancak şunu da söylemek gerekir ki mükemmellik iddiasında değiliz. Çabamız karınca kararında katkı ifadesinin somut halidir. Ve umut ediyoruz ki kültür sanat tarih ve edebiyat merkezli başka dergilerde çıkar ve hatta bizden daha başarılı olurlar. Bundan da büyük memnuniyet duyacağımızı belirtelim.

Öte yandan yaptığımız araştırmalar gösteriyor ki, Türkiye de imam hatip ortaokulları arasında şu anda çıkmakta olan tek yayınıız. Bunun da mutluluğunu yaşıyoruz. İstiyoruz ki okuyan, araştıran, düşünen, uygulayan, değerlendiren ve yeniden yola koyulan bir öğrenci yapımız olsun. Bu doğrultuda taş üzerine taş koyuyor isek bu çalışma ile ne mutlu bize. "**kubbedesadafanzini@gmail.com**" adresine yazılarınızı muhakkak bekleriz...

Salgın sürecinde olduğumuz bugünlerde salgında ve İzmir depreminde hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Allaktan rahmet yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Yaralılarımıza ise acil şifalar diliyoruz. Bu zor dönemde üzerimize tedbir konusunda düşünleri yapmanın ve uzmanlarımızı dinlemenin bir sorumluluk olduğunu bir kez daha hatırlatmak isteriz..

ŞİİR KAPISI

CUMHURİYET SEVDASI

Her şey Sanayi İnkılabı ile başladı

Tabirlerce hasta adamdı Osmanlı

Kaybetti son dönemlerdeki savaşları

Güçlüler sınıfındaki yeri sarsıldı

Gerilmek için kaybettiği toprakları

Birinci Dünya Savaş ‘ nakatıldı

Hasta adamdı, başka bir şey yapamazdı

Bu Osmanlı Devleti ‘ nin son savaşıydı

Zorlu geçen yedi cephede mertçe savaştı

Yandaşları yenilince yenilmiş sayıldı

Tam her şey bitti, yenildik derken

Bir “ Cumhuriyet Sevdası ” başladı

Boğazdan geçirmedi İtilaf donanmasını

Ege kıyılarından denize döktük Yunanlıları

Vatanın her karış toprağında yayıldı

Yüreklerde kor gibi yanan “ Cumhuriyet Sevdası”

Suat TAŞ

YAS GÜNÜ

Yas günü bugün
Türk Milletinin yası.
Atam toprak oldu!
Yüreklerde acısı.

Yas günü bugün
Ağaçlar yapraklarından,
Gelecek atasından ayrıldı.
Yarınları kara kasvet kapladı.

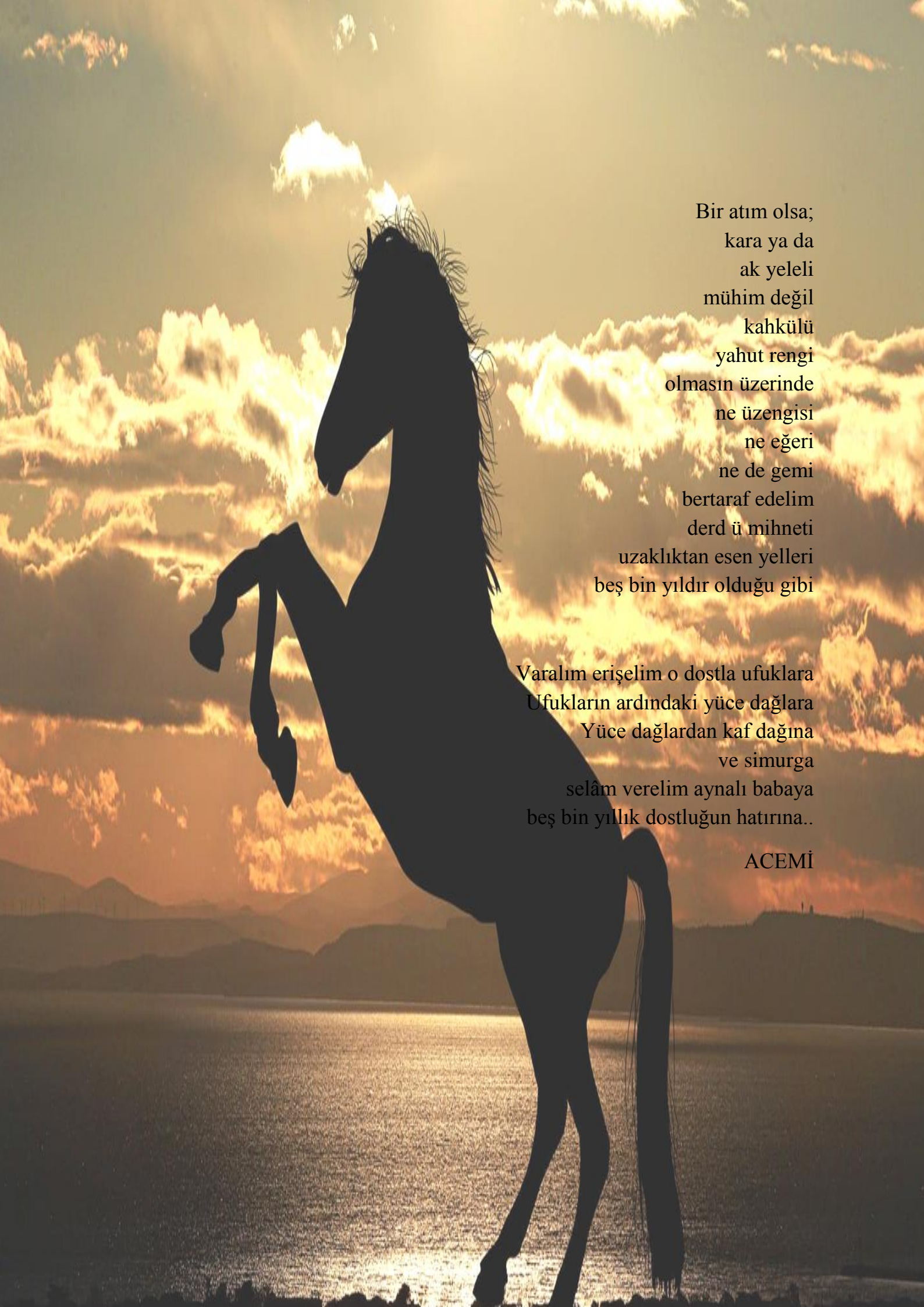
Yas günü bugün
Vatan atasız kaldı!
Yas günü bugün,
Yarınlara umutsuz kaldı.

Melek ÖZEY

BİR ATIM OLSA...

Bir atım olsa;
kara yeveli,
kısa kahrküllü
bedeni kahverengi
olmasın üzerinde
ne üzengisi
ne eğeri
yol alalım birlikte
gün doğumuna..
gün batımına..
beş bin yıllık
dostluğun hatırına..

Bir atım olsa ;
ak yeveli
uzun kahrküllü
bedeni kızıl rengi
olmasın üzerinde
ne üzengisi
ne eğeri
aşalım birlikte
geçitleri tepeleri
seyredelim güzellikleri
işitelim ötüşleri
beş bin yıldır
olduğu gibi

Bir atım olsa;
kara ya da
ak yeleli
mühim değil
kahkülü
yahut rengi
olmasın üzerinde
ne üzengisi
ne eğeri
ne de gemi
bertaraf edelim
derd ü mihneti
uzaklıktan esen yelleri
beş bin yıldır olduğu gibi

Varalım erişelim o dostla ufuklara
Ufukların ardındaki yüce dağlara
Yüce dağlardan kaf dağına
ve simurga
selâm verelim aynalı babaya
beş bin yıllık dostluğun hatırına..

ACEMİ

YARIN ÇOK GEÇ OLMAKLA MEŞHURDUR

Yarın çok geç olmakla meşhurdur,
Dün pişmanlıklarla ve keşkelerle.
Günü mahvedene mi bulmalı suç,
Yoksa yarını uzun edene mi?

Yarın çok geç olmakla meşhurdur,
Dün ümitlendirenlerle ve konuşanlarla.
Günü iz edene mi bulmalı suç,
Yoksa yarını hayâl edene mi?

Yarın çok geç olmakla meşhurdur,
Dün sevenlerle ve sevmeyenlerle.
Günü sensiz edene mi bulmalı suç,
Yoksa yarını endişe edene mi?

MUSTAFA SABAN

AZERBAYCAN GÖZÜM KULAĞIM BENİM

Azerbaycan gözüm, kulağım benim
Dilerim soydaşım, zorda kalmasın.
Ezel öz geçmişim, bulağım benim
İlelebet dursun, darda kalmasın.

Şehriyar, Bahtiyar bizi görüyor,
Heyder Baba aşkı, yurdu sarıyor.
Türklük dünyasından, hesap soruyor.

Dünya da biliriz, biz de biliriz,
Şeyh Şamil, Atatürk olur geliriz.
Bin defa ölmüşsek, yine ölürüz
Kardeş Azerbaycan, narda kalmasın.

Kaynak: gogun_asil_cocuklari

SÜRGÜN ÜLKEDEN BAŞKENTLER BAŞKENTİNE

Gelin gülle başlayalım atalara uyarak
Baharı koklayarak girelim kelimeler ülkesine
Bir anda yükselen bir bülbül sesi
-Erken erken karlar ortasında
Güneş dönmüş ışık saçan bir yumurta-
Bana geri getirir eski günleri
...Paslanmış demir bir kapı açılır
Küf tutmuş kilitler gıcırdarken
Ta karanlıklar içinde birden
Bir türkü gibi yükselirsin sen
Fısıldarım sana yıllarca içimde biriken
Söyleyemediğim ateşten kelimeleri
Şuuraltım patlamış bir bomba gibi
Saçar ortalığa zamanın
Ağaran saçın toz toprağını
Bana ne Paris'ten
Newyork'tan Londra'dan
Moskova'dan Pekin'den
Senin yanında
Bütün türedi uygarlıklar umurumda mı
Sen bir uygarlık oldun bir ömür boyu
Geceme gündüzüme
Gözlerin
Lale Devrinden bir pencere
Ellerin
Baki'den Nefi'den Şeyh Galib'den
Kucağıma dökülen
Altın leylak

III

Ölüer gelmiş çitlembikler sarmaşıklarla
Tırmanmışlar surlarıma burçlarıma
Kimi ırmaklardan yansıma
Kimi kayalardan kırılma
Kimi öteki dünyadan bir çarpılma
İçi ölümle dolu
Dönen bir huni
Doğarken güneş
Kesilmiş ölü yüzlerden
Bir mozayik minyatürlerden
Dokunur tenimize
Soğuk bir azrail ürpertiyle ay
Ve birden senin sesin gelir dört yandan
Menekşe kokulu sütunlardan
Komşu dağlardaki nergislerden leylaklardan
Gözlerine ait belgeler sunulur
Ey aşkın kutlu kitabı
Uçarı hayallere yataklık eden
Peri bacalarının yasağı
Gönlümün celladı acı mezmur
Bana bıraktığın yazıt bu mudur
Ölüm geldi bana düğün armağanın gibi
Senden bir gök
Senden yıldızlar ördüler
Ateş böcekleri
O gece dört yanıma
Ey bitmeyen kalbimin samanyolu destanı
Sen bir anne gibi tuttun ufukları
Ve çocuklar gülle anne arasında
Seninle güller arasında
Tuhaf bir ışık bulup eridiler
Çocuklar dağ hücrelerinde erdiler
Aramızdaki sırra
Bir de ay ışığında büyüyen fısıltılar
Gençlik monologları
Seni alıp kaybolmuş zamanın çağılısından
Bana getiren
Yasamız vardı

Öfkeyle yazardın sen bir yüzüne
Ölür ölür okurdum öbür yüzünde ben

IV

Senin kalbinden sürgün oldum ilkin
Bütün sürgünlüklerim bir bakıma bu sürgünün bir süreği
Bütün törenlerin şölenlerin ayinlerin yortuların dışında
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da
Uzatma dünya sürgünümü benim
Güneşi bahardan koparıp
Aşkın bu en onulmazından koparıp
Bir tuz bulutu gibi
Savuran yüreğime
Ah uzatma dünya sürgünümü benim
Nice yorulduğum ayakkabılarımdan değil
Ayaklarımdan belli
Lambalar eğri
Aynalar akrep meleşti
Zaman çarpılmış atın son hayali
Ev miras değil mirasın hayaleti
Ey gönlümün doğurduğu
Büyüttüğü emzirdiği
Kuş tüyünden
Ve kuş sütünden
Geceler ve gündüzlerde
İnsanlığa anıt gibi yükselttiği
Sevgili
En sevgili
Ey sevgili
Uzatma dünya sürgünümü benim

Bütün şiirlerde söylediğim sensin
Suna dedimse sen Leyla dedimse sensin
Seni saklamak için görüntülerinden faydalandım Salome'nin Belkıs'ın
Boşunaydı saklamaya çalışmam öylesine aşikarsın bellisin
Kuşlar uçar senin gönlünü taklit için
Ellerinden devşirir bahar çiçeklerini
Deniz gözlerinden alır sonsuzluğun haberini
Ey gönüllerin en yumuşağı en derini

Sevgili
En sevgili
Ey sevgili
Uzatma dünya sürgünümü benim

Yıllar geçti saban ölümsüz iz bıraktı toprakta
Yıldızlara uzanıp hep seni sordum gece yarılarında
Çatı katlarında bodrum katlarında
Gölgendi gecemi aydınlatan eşsiz lamba
Hep Kanlıca'da Emirgan'da
Kandilli'nin kurşuni şafaklarında
Seninle söyleşip durdum bir ömrün baharında yazında
Şimdi onun birdenbire gelen sonbaharında
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da
Ey çağdaş Kudüs (Meryem)
Ey sırrını gönlünde taşıyan Mısır (Züleyha)
Ey ipeklere yumuşaklık bağışlayan merhametin kalbi

Sevgili
En sevgili
Ey sevgili
Uzatma dünya sürgünümü benim

Dağların yıkılışını gördüm bir Venüs bardağında
Köle gibi satıldım pazarlar pazarında
Güneşin sarardığını gördüm Konstantin duvarında
Senin hayallerinle yandım düşlerin civarında
Gölgendi yansıyıp duran bengisu pınarında
Ölüm düşüncesinin beni sardığı şu anda
Verilmemiş hesapların korkusuyla
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da

Sevgili
En sevgili
Ey sevgili
Uzatma dünya sürgünümü benim

Ülkedeki kuşlardan ne haber vardır
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır
Aşk celladından ne çıkar madem ki yar vardır
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır

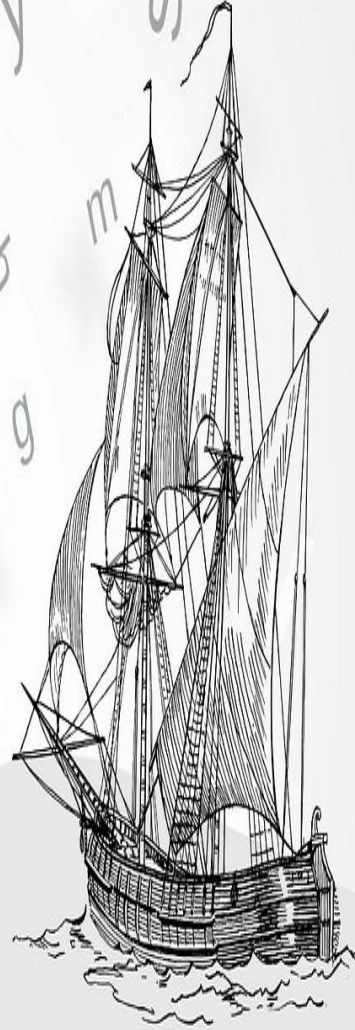
Hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır
O şarkıya özenip söylenecek mısralar vardır
Sakın kader deme kaderin üstünde bir kader vardır
Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır
Gün batsa ne olur geceyi onaran bir mimar vardır
Yanmışsam külümden yapılan bir hisar vardır
Yenilgi yenilgi büyüyen bir zafer vardır
Sırların sırrına ermek için sende anahtar vardır
Göğsünde sürgününü geri çağırın bir damar vardır
Senden ümit kesmem kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır

Sevgili
En sevgili
Ey sevgili..

Sezai Karakoç

ÖYKÜ KAPISI..

UMUT YALNIZ BİR KELİME DEĞİL

Anadolu'nun uçuk mavi bulutlarının, birer inci tanesi gibi toprağa karışıp giden gözyaşları ile yüreğini kararttığı bozkırların, meltem rüzgârlarının uçurup geldiği binbir kokunun diyarı Ege'nin bağrına olan yolculuğu...

Bozkır, Anadolu'nun bağrında yaşayan iki âşık gibidir aslında. Bazen Tahir ile Zühre bazen Arzu ile Kamber bazen ise sadece Ali ve Ayşe... Büyük kentlerin ışıkları, sokakları, kalabalık caddeleri yoktur onun yüreğinde. Ayşe Teyze'nin deyişini saklar o içinde, Mustafa Amca'nın öykülerini; Ahmet ve arkadaşlarının oyunlarını, Halime'nin tatlı telaşını...

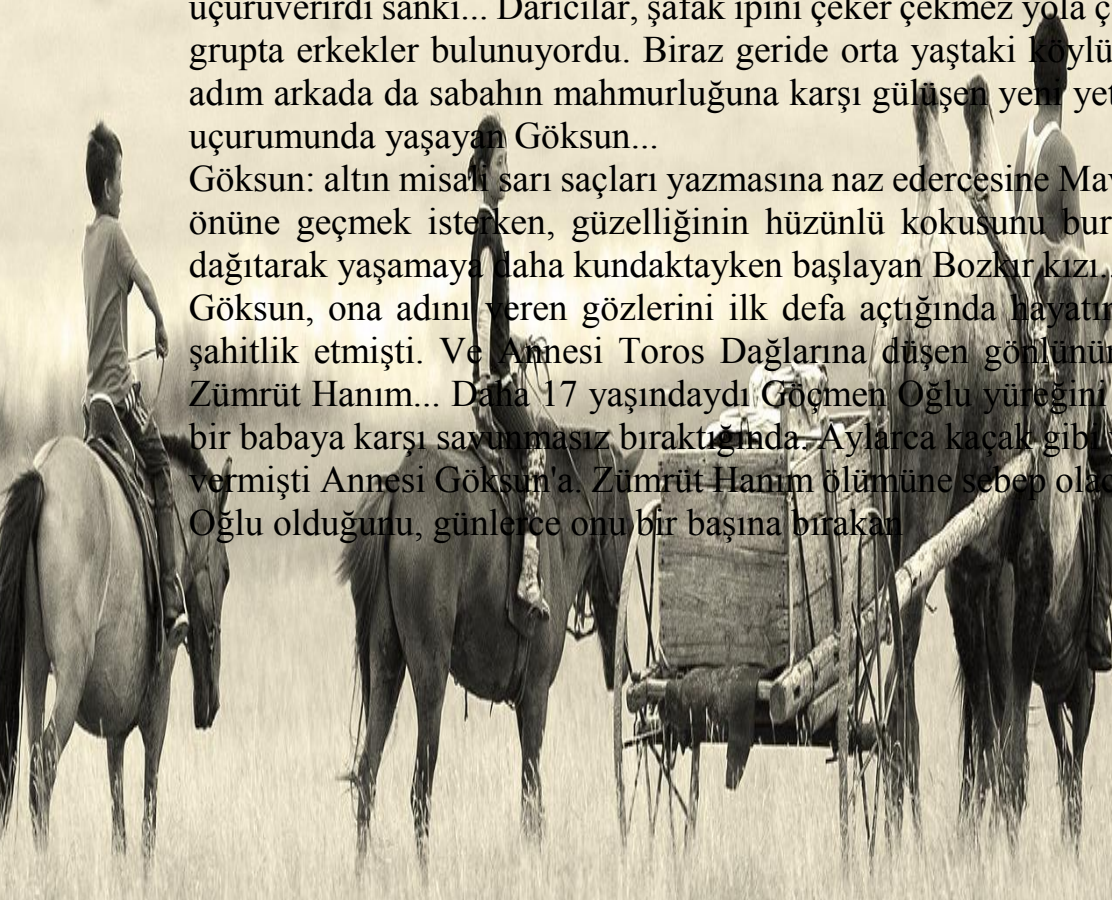
Ve o ufkunda bin Güneş batıran diyar ne acılar, ne sevinçler, ne vedalar yükledi yine sırtına...

Elma ağaçlarının kendini Sonbahara teslim etmeye başladığı, Çam kokularının insanların yüreklerine dokunduğu, Sabahın yeni yeni parmak uçlarında yürümeye yeltendiği sırada Bozkırda hayat yavaş yavaş kendini hissettirmeye başlamış, kuş sesleri evlerden yükselen günlük telaşeye karışmaya başlamıştı.

Her şafakta, sabah ezanı yolcuları yollara, çiftçileri ahırlara, darıcıları da tarlalara uçuruverirdi sanki... Darıcılar, şafak ipini çeker çekmez yola çıkmışlardı yine. Ön grupta erkekler bulunuyordu. Biraz geride orta yaştaki köylü bayanlarla bir kaç adım arkada da sabahın mahmurluğuna karşı gülüşen yeni yetme kızlar ve kendi uçurumunda yaşayan Göksun...

Göksun: altın misali sarı saçları yazmasına naz edencesine Mavi dalgın gözlerinin önüne geçmek isterken, güzelliğinin hüznü kokusunu buram buram etrafına dağıtarak yaşamaya daha kundaktayken başlayan Bozkır kızı...

Göksun, ona adını veren gözlerini ilk defa açtığı anda hayatındaki en acı ölüme şahitlik etmişti. Ve Annesi Toros Dağlarına düşen gönlünün kurbanı olmuştu. Zümrüt Hanım... Daha 17 yaşındaydı Göçmen Oğlu yüreğini çalıp onu acımasız bir babaya karşı savunmasız bıraktığında. Aylarca kaçak gibi yaşayarak bir hayat vermişti Annesi Göksun'a. Zümrüt Hanım ölümüne sebep olacak kişinin Göçmen Oğlu olduğunu, günlerce onu bir başına bırakan

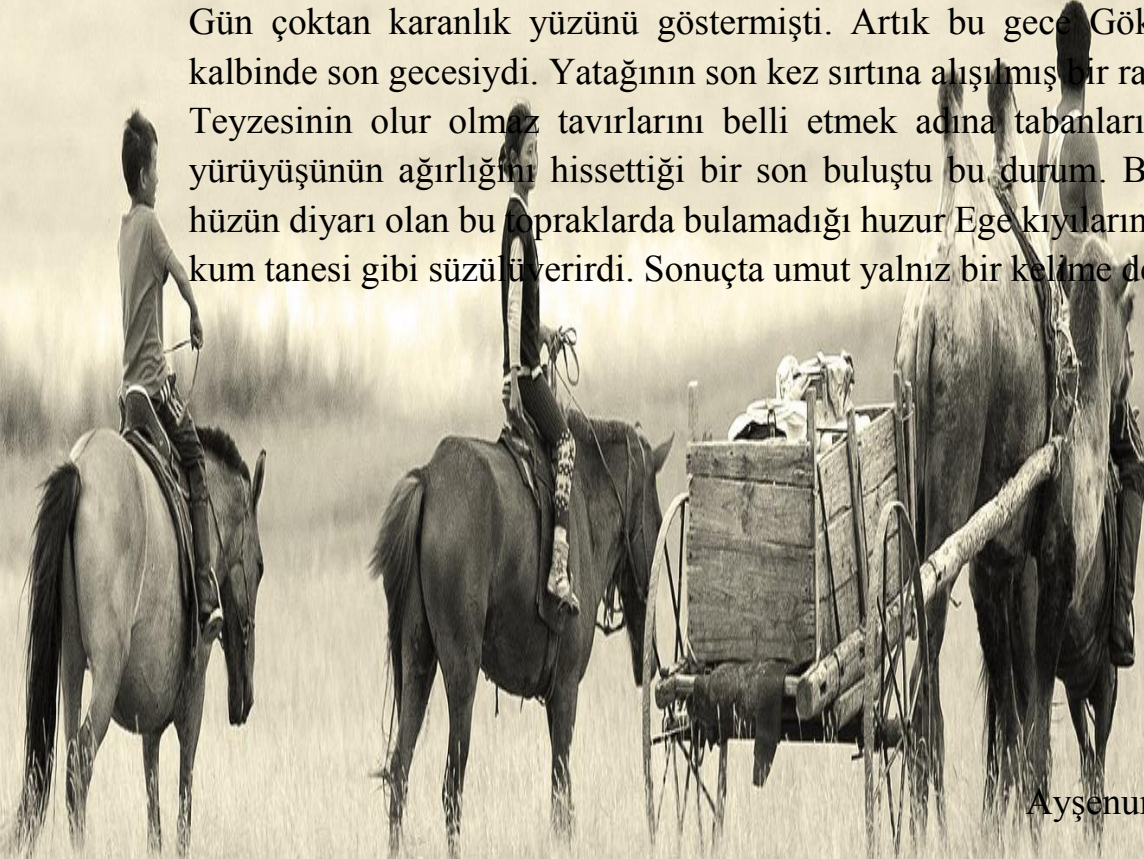

adamın o günde gelmeyeceğini bilmeden bekliyordu. Çünkü onun kalbinde en geveze kuş umuttu. Oysa Gökyüzü o gün ne kadar siyah, ağaçlar bitkin, çiçekler ne kadar solup gitmeye meyilliydi. Çılgılık çılgılığa kıvrandığında hatta Göksun'u ilk defa kucağına aldığı anda bile içindeki umut hâlâ yaşıyordu. Duyduğu ayak sesleri de sanki bu umuda iyice güç veriyordu. Ta ki duyduğu o umut dolu seslerin babasının öfke dolu bakışlarına çıktığında anlamıştı Sevgi hak edene verilmeliydi ancak aradığını bulmak için yanılmak gerekirdi. Zümrüt'ün toprağa karışan aşkı, umudu ve yanlıgıları Göksun'u yeşermişti. Peki dedesi ufacık bir bebeğin masumluğunu görebilmişken -Yaşaması için sefalete mahkûm etmiş olsa bile-kendi kızına nasıl kıyabilmişti ki? Affetseydi, unutsaydı intikam almış olmayacak mıydı?

Bozkırın topraklarını veda etmeye hazırlanarak adımlıyorken Göksun, Annesinin Babasına büyüttüğü umudu hâlâ taşıyordu içinde bir yerlerde. Ne olursa olsun annesine kıyamıyordu çünkü birine inanmak herşeye göğüs gerebilmektir ve böylesi sevdiği içindi...

Akşam olmaya yaklaşmıştı. Genç kızlar birbirinin kollarından destek alarak yorgunluklarını belli etmemecesine yola koyulmuşlardı. Hemen arkalarında eve hızlıca gidip sofraya bakmayı düşünen kadınlar ve en geride omuzlarına azıklarını sabitledikleri odun parçalarını oturtan erkekler yer alıyordu...

Gün çoktan karanlık yüzünü göstermişti. Artık bu gece Göksun'un Bozkırın kalbinde son gecesi idi. Yatağının son kez sırtına alışılmış bir rahatsızlık verdiği, Teyzesinin olur olmaz tavırlarını belli etmek adına tabanlarını yararmış gibi yürüyüşünün ağırlığını hissettiği bir son buluştu bu durum. Belkide onun için hüznün diyarı olan bu topraklarda bulamadığı huzur Ege kıyılarında avuçlarına bir kum tanesi gibi süzülüyordu. Sonuçta umut yalnız bir kelime değildi ya?

Ayşenur Beyza MAVUŞ

DENEME KAPISI..

DENEME

1

İnsanoğlunun hayatta kalma nedenlerinden bir tanesi hayalleri ve umutlarıdır. Bir insan hayalleri ve umutları olmadığı sürece yaşayamaz. Bu hayaller ve umutlar kişinin yaşama sebebi, onu hayata bağlayan en önemli unsurlardır.

Bir insan hayatı boyunca hayaller kurmakta ve bu hayallere ulaşmak için mücadele etmektedir. İnsan bunun için emek vermekte ve hayatını ona göre planlamaktadır. Planlanan bu hayat istediği gibi şekillenmediğinde yeni hayaller kurmakta ve yaşam mücadelesi bu şekilde sürüp gitmektedir. Hayalleri ve umutları olmayan bir insan ise rüzgarda savrulan bir yaprağa benzemektedir ve bu ilişkiler ömürleri boyunca hiç bir zaman başarılı olamaz.

2

Tembellik, insanın en büyük düşmanlarından birisidir. Çünkü kişinin kendisi için bile faydalı işler yapmasına engel olur. Örneğin bir öğrenci tembelliğinden dolayı ders çalışmadığı için başarılı olamaz ve üniversiteyi kazanamaz. Bu yüzden geleceğinin teminatı altına alacak olan bir üniversite bölümü kazanamaz ve meslek sahibi olamaz. Yada maddi durumu yerinde olmayan bir adam, tembelliği yüzünden iş aramadığında veya bulunduğu işlerin zor olduğunu ileri sürerek işi bıraktığında kendisi de ailesi de zor durumda kalır; hatta belki de açlıkla karşı karşıya kalır. Tembel insanların iş bulması da çok zordur. Özellikle kendisini tanıyanların olduğu yerlerde iş arayanlar kolay kolay iş bulamazlar. Çünkü herkes onun tembel olduğunu ve iyi bir şekilde çalışmayacağını bilir. Oysa çalışkan insanlar her zaman aranan kişiler olurlar, ayrıca herkes tarafından sevilir saygı görürler.

Tembelliğin hiçbirimize faydası yoktur. Tembel olanı Allah da sevmez. Çalışkanlık ise büyük bir erdemdir, ibadetin yarısıdır. Hepimiz istersek tembelliğimizi kolayca yenebiliriz. Örneğin ders çalışma konusunda tembelsek, belli bir süre zoraki de olsa ders çalışmaya devam etmeliyiz. Buna bir süre devam edersek çalışmaya alışmış oluruz ve böylece tembellikten kurtulabiliriz.

Sevim Mine PAMUKÇU

ÖĞRETMENLERE

Öğretmenler, bir topluma ışık tutan topluma yön veren insanlardır. Bizleri hayata bağlayan ama daha önemlisi bizleri hayata hazırlayan kişilerdir öğretmenler ve boşu boşuna öğretmenlik mesleği kutsaldır denilmemiştir. Ülkemizde Başöğretmen Mustafa Kemal Atatürk'ün izinden gidecek aklın ışığını tercih edip onu takip edecek bireyler yetiştirme görevi öğretmenlerin omuzları üzerindedir. Öğretmen görmemiş çocuk ışık ve su almamış bir çiçek gibidir. O çiçeğin boy vermesi büyümesi için ve en sonunda da renkli mis kokulu bir çiçek verebilmesi için mutlaka ona yön veren, eğitim veren bir öğretmene ihtiyaç bulunmaktadır. Öğretmenlik zor da bir meslektir. Sadece büyük kentlerde ulaşımın ve konforun olduğu yerlerde değil aynı zamanda çetin ve ulaşımı zor bölgelerde de öğretmenler vardır. Yani bazı kahramanların kanatları yoktur ve onlar bizim öğretmenlerimizdir.

Sevim Mine PAMUKÇU

DERİN BİR NEFES ALIN

İnsanlar hayatta bir çok faaliyet gösterir. Artık dünyada bu faaliyetleri gerçekleştirmek için kol gücünün yerini teknolojik aletler almıştır. Birleşik Krallık ta ilk defa buharlı makinelerinin kullanıma başlaması bütün dünyanın alışkanlıklarında farklılıklar olmaya başlamıştır. Gelişmiş olan ülkeler buharlı makinelerinin ortaya çıkması ile ülkelerde oynamalar meydana gelmiştir. Şu anki teknoloji ile geçmişteki teknolojiyi karşılaştırdığımızda o dönem yaşayan insanların nasıl yaşadıklarını hiç sorguladınız mı? İnsanlar geçmişte teknolojik aletleri hayatlarını kolaylaştırmak amaçlı kullanıyorlardı. Şimdi ise hayatımızı kolaylaştırmaktan çok zorlaştırıyor. Faydalı ve zararlı olarak ayıracak olsaydık faydaları en önce can sonra ekonomik ve bilim olarak gider fakat zararları ise her şeyin olumsuzluğu olabilir. Eskiden insanlar birileri onu görüp onu yargılayacak diye bir endişeleri yoktu fakat günümüzde insanlar tereddütlü bir şekilde yaşıyor. Eskiden insanlar vakitleri için endişe etmiyorlardı ama günümüzde insanlar ne kadar hızlı olsalar da halen birçok şeye yetişemiyorlar. Genel olarak artık insanlar kendilerini kötü hissettikleri noktalar var bunlar beğenilmemek, başarısızlık, gelecek kötü yorumlar, insanların onun hakkında ne düşündüğü, vakti ve güvensizlikten dolayı insanların odaklanması ve kendilerini sıkışmış gibi hissederler siz olsaydınız sizde öyle hissetmez miydiniz? Düşünsenize bir yardım eli bekliyorsunuz ama hayatımızın farkında değilsiniz sadece olumsuzlukları görüyorsunuz ama şunu unutmayın nasıl her doğal sayının altında gizli bir varsa her olumsuzluğun altında da gizli bir olumluluk vardır. Ne demiş Mevlana "gözyaşının bile bir görevi varmış ardından gelecek gülümseme için temizlik yaparmış". Bu yüzden olumsuzluklara karşı derin bir nefes alın ve kocaman gülümseyin hayallerinizin peşinden gidin ve bunu yaparken kimseyi incitmeyin.

Sude Nur YILDIZ

ERDEM BEYAZIT : ŐİR AVCISI

Geçtiğimiz pazar günü (5 Temmuz) Erdem Beyazıt'ın 12. ölüm yıl dönümüydü. Bir gün sonra da Eyüp Sultan kabristanına defnedilmişti.

O, benim için “ayrıntı avcısı” diyordu. Ben de ona şiir avcısı derdim.

Şiir avcılığı Őuradan geliyor. Maraş Lisesi'nde okuduğumuz yıllarda (1955-58) ben, başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Türkiye'nin hemen her yerinde yayınlanan edebiyat dergilerine aboneydim. Dergiler geldikçe bizim evde toplanır, o ayın edebiyat aktüalitesi üzerine konuşurduk. Cahit, onun kardeŐi rahmetli Sait, Erdem, Alaeddin ve başka arkadaşlar... Erdem'le Alaeddin o ayın en iyi Őiirlerini kendilerince seçerler ve kısa sürede ezberlerlerdi. Sonraki buluşmalarımızda, özellikle geceleri, Batı Park istikametindeki caddeyi arşınlarken, bir yandan da bu ikisinin ezberlediği Şiirleri dinlerdik. Şiir avcılığı buradan geliyor. Birçok Şiir bizim hafızamıza onların inşadıyla nakşedilmiştir.

YumuŐak davudî sesiyle Şiir okumanın hakkını verirdi.

1955 ders yılında lise birinci sınıfta başlayan dostluğumuz onun ölümüne kadar 53 yıl kesintisiz sürdü. Bu dostluğun odak noktasını elbette edebiyata olan merakımız oluşturuyordu. Ama edebiyatla sınırlı kalmadı. Erdem liseyi benden 1 yıl sonra bitirdi. Ben İstanbul'da Hukuk Fakültesi'ne devam ediyordum. O da Hukuk'a kaydını yaptırdı. Ancak maddi sıkıntılar dolayısıyla ikinci sınıftan üçe geçtiği yıl Ankara Hukuk Fakültesi'ne yatay geçiŐ yapmak üzere İstanbul'dan ayrıldı. Bir süre sonra askerlik hizmetini yedek subay öğretmen olarak ifa etmek üzere Burdur'a gitti. DönüŐte DTCF'nin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydını yaptırdı ve oradan mezun oldu. Maraş'ta lise öğretmenliği ve Halk Kütüphanesi Müdürlüğü görevlerini yürüttü. 1976-77 yıllarında Maveria Dergisi'nin çıkarılmasına oradan katkı sağladı. 1 yıl sonra Cahit'in ısrarlarıyla Ankara'ya döndü.

Biz üniversite yıllarımızda Eyüp'te dededen kalma eski, ahşap bir evde oturuyorduk. Erdem'in, Cahit'in ve başka arkadaşlarımızın da aynı sokakta bize komşuluk yapmalarını sağladık. Daha sonra Ankara'da birlikte olduk. Ankara yıllarımızda Erdem'le Cahit uzun yıllar Dikmen'de aynı apartmanda komşuluk yaptılar. Alaeddin ile Akif öğretmenliklerinin bir kısmını taşrada geçirdi. Ama 80'li yıllarda hepimiz Ankara'da idik.

Bu ayrıntıları şunun için zikrediyorum. Bu arkadaş kümesi ömür boyu imrenilesi bir dayanışma içinde yaşadı. Bu arada elbette Nuri Pakdil ile olan irtibatımız bu dayanışmanın kopmaz bütünleyicisi oldu. Onların bir başka özelliği de sevinçlerini ve kıvançlarını cömertçe paylaştıkları halde, tasalarını kendilerine saklamaları olmuştur. Aralarında asla bir kıskançlık ve olumsuz bağlamda rekabet yaşanmamıştır.

Hepsi farklı sanat anlayışları doğrultusunda ürünlerini vermiş, hiçbiri ötekine kendi anlayışını dayatmaya kalkışmamıştır.

Erdem şiirden hiç kopmadı. Son yıllarında lirizme yatkınlığı ağır bastı. Ancak şiirinin temel özelliği vurgulu olmasında öne çıkar. Ben bu şiiri “ünlemlî şiir” olarak nitelemiştım. Ünlemlî ve mesajını belli etmekten sakınmayan bir üslup...

Şiirini ilhamla yazdığını söylerdi. Kimi zaman bana “Rasim, bana bir kelime ver, sana bir şiir kaldırayım” derdi.

Dostoyevski’yi sevmekle beraber tarzı Tolstoy’a yakındı. Tefekkürde nasıl ki Platoncular ve Aristocular varsa, edebiyatta da bunun izdüşümü Dostoyevskici (Dostoevskian) ve Tolstoycu (Tolstoian) olarak yansıma bulur. Alaeddin’in, Cahit’in, sayarsak benim tarzım Dostoevskian’dır; Erdem’in, Pakdil’in, Akif’in tarzı Tolstoian... Mesajı öne çıkarır... Ötekinde de mesaj vardır ancak gizlidir...

Onun şiirinde Köroğlu, Dadaloğlu, dahası Dede Korkut soluğunu teneffüs edebiliriz.

Doğuştan asildi. Kıskanmadı. Kimse gibi olmaya özenmedi. Gıybet yapmadı. Olayları iyimser gözle yorumladı.

Kendisinin ifadesiyle ondan önce gidenler oldu. En önde Necip Fazıl, ardından Cahit Zarifoğlu, Akif İnan, Alaeddin Özdenören, sonraki kuşaktan Ramazan Dikmen, Remzi Matur... Ahmet Beyazıt ve Nuri Pakdil ile şimdi kendisi de orada halkaya katıldı... Hepsine rahmetler olsun...

Düzeltilme: 28 Haziran 2020 Pazar tarihli “17. Yılında Alaeddin Özdenören” başlıklı yazımızda sehven 1 Temmuz Akif İnan’ın 80. doğum yıldönümü demişim. 1 Temmuz Cahit Zarifoğlu merhumun doğum günü, Akif’in doğum günü ise 12 Temmuz. Böylece düzeltiyorum. Erdem’in doğum tarihi 18 Aralık 1939...

Rasim ÖZDENÖREN , YENİŞAFAK 09 Tem 2020, Perşembe

ARAŞTIRMA İNCELEME KAPISI

ÜLKEMİZ VE DEPREMLER

Biliyorsunuz ki ülkemiz bir deprem ülkesidir. Osmanlı zamanından günümüze kadar birçok deprem ile sarsılmıştır, ülkemiz. Bu süreçte birçok can alan deprem neden bu kadar tehlikelidir? Daha önemlisi deprem nedir? Bu tür sorulara elimden geldiğince cevap vereceğim. İlk soru ile başlayalım, deprem nedir?

Deprem, yer sarsıntısı veya zelzele, yer kabuğunda beklenmedik bir anda ortaya çıkan enerji sonucunda meydana gelen sismik dalgalanmalar ve bu dalgaların yeryüzünü sarsması olayıdır.

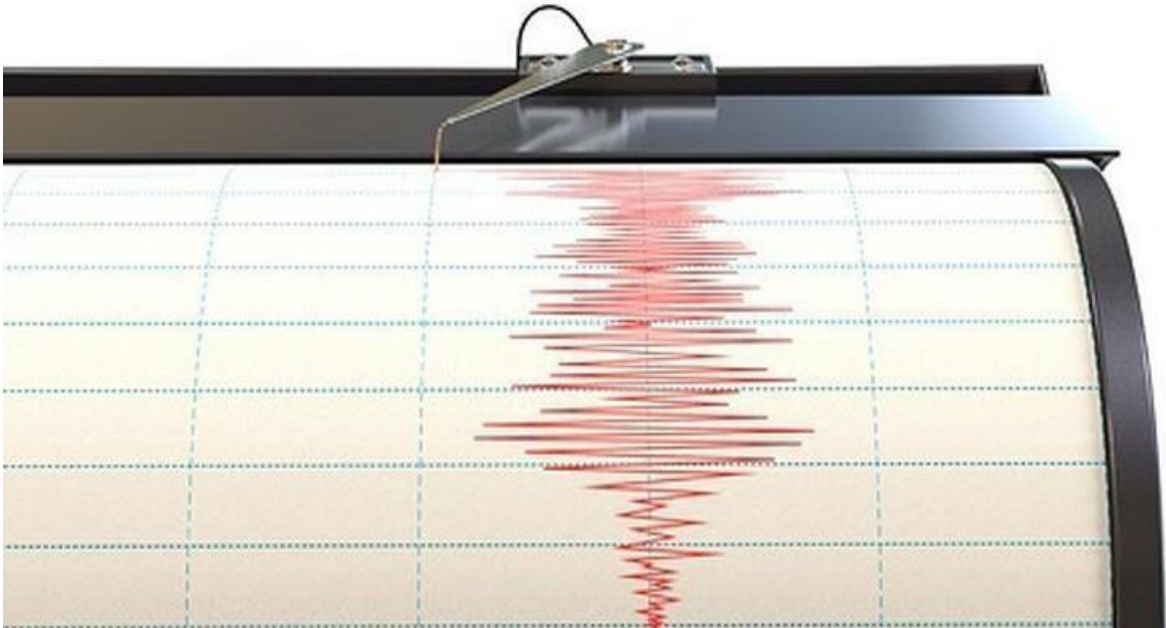
Depremler çok tehlikeli doğal afetlerdir, doğal afetler diyorum çünkü deprem bir doğa olayıdır! Bu kadar tehlikeli olan bu doğa olayını ölçmek için sismograf aleti kullanılır, sismograf aletinin çalışma prensibi şudur,

Deprem sırasında oluşan frekanslar ve titreşimlerden yararlanarak depremin büyüklüğünü ölçer. Bu sayede vatandaşlara sağlıklı bir bilgi sunar. Bir diğer önemli kelime ise depremin şiddetidir, Depremin yer yüzeyindeki etkileri depremin şiddeti olarak tanımlanır. Şiddetin ölçüsü, insanların deprem sırasında uykudan uyanmaları, mobilyaların hareket etmesi, bacaların yıkılması ve toplam hasar gibi çeşitli kıstaslar göz önüne alınarak ölçülür.

Peki deprem anında ne yapmamız gerekir?

DEPREM ANINDA BİNA İÇERİSİNDEYSENİZ;

Kesinlikle panik yapılmamalıdır.

Sabitlenmemiş dolap, raf, pencere vb. eşyalardan uzak durulmalıdır.

Varsa sağlam sandalyelerle desteklenmiş masa altına veya dolgun ve hacimli koltuk, kanepeler, içi dolu sandık gibi koruma sağlayabilecek eşya yanına çömelerek hayat üçgeni oluşturulmalıdır.

Baş iki el arasına alınarak veya bir koruyucu (yastık, kitap vb) malzeme ile korunmalıdır. Sarsıntı geçene kadar bu pozisyonda beklenmelidir.

Güvenli bir yer bulup, diz üstü ÇÖK, Başını ve enseni koruyacak şekilde KAPAN, Düşmemek için sabit bir yere TUTUN

Merdivenlere ya da çıkışlara doğru koşulmamalıdır.

Balkona çıkılmamalıdır.

Balkonlardan ya da pencerelerden aşağıya atlanmamalıdır.

Kesinlikle asansör kullanılmamalıdır.

Telefonlar acil durum ve yangınları bildirmek dışında kullanılmamalıdır.

Kibrit, çakmak yakılmamalı, elektrik düğmelerine dokunulmamalıdır.

Tekerlekli sandalyede isek tekerlekler kilitlenerek baş ve boyun korumaya alınmalıdır.

Mutfak, imalathane, laboratuvar gibi iş aletlerinin bulunduğu yerlerde; ocak, fırın ve bu gibi cihazlar kapatılmalı, dökülebilecek malzeme ve maddelerden uzaklaşılmalıdır.

Sarsıntı geçtikten sonra elektrik, gaz ve su vanalarını kapatılmalı, soba ve ısıtıcılar söndürülmelidir.

Diğer güvenlik önlemleri alınarak gerekli olan eşya ve malzemeler alınarak bina daha önce tespit edilen yoldan derhal terk edilip toplanma bölgesine gidilmelidir.

Okulda sınıfta ya da büroda ise sağlam sıra, masa altlarında veya yanında; koridorda ise duvarın yanına hayat üçgeni oluşturacak şekilde ÇÖK-KAPAN-TUTUN hareketi ile baş ve boyun korunmalıdır.

Pencerelerden ve camdan yapılmış eşyalardan uzak durulmalıdır.

DEPREM ANINDA AÇIK ALANDAYSANIZ;

Enerji hatları ve direklerinden, ağaçlardan, diğer binalardan ve duvar diplerinden uzaklaşılmalıdır. Açık arazide çömelerek etraftan gelen tehlikelere karşı hazırlıklı olunmalıdır.

Toprak kayması olabilecek, taş veya kaya düşebilecek yamaç altlarında bulunulmamalıdır. Böyle bir ortamda bulunuluyorsa seri şekilde güvenli bir ortama geçilmelidir.

Binalardan düşebilecek baca, cam kırıkları ve sıvalara karşı tedbirli olunmalıdır.

Toprak altındaki kanalizasyon, elektrik ve gaz hatlarından gelecek tehlikelere karşı dikkatli olunmalıdır.

Deniz kıyısından uzaklaşılmalıdır.

DEPREM ANINDA ARAÇ KULLANIYORSANIZ;

Sarsıntı sırasında karayolunda seyir halindeyseniz;

Bulduğunuz yer güvenli ise; yolu kapatmadan sağa yanaşıp durulmalıdır. Kontak anahtarı yerinde bırakılıp, pencereler kapalı olarak araç içerisinde beklenmelidir. Sarsıntı durduktan sonra açık alanlara gidilmelidir.

Araç meskun mahallerde ya da güvenli bir yerde değilse (ağaç ya da enerji hatları veya direklerinin yanında, köprü üstünde vb.); durdurulmalı, kontak anahtarı üzerinde bırakılarak terk edilmeli ve trafikten uzak açık alanlara gidilmelidir.

Sarsıntı sırasında bir tünelin içindeyseniz ve çıkışa yakın değilseniz; araç durdurulup aşağıya inilmeli ve yanına yan yatarak ayaklar karına çekilip, ellerle baş ve boyun korunmalıdır. (ÇÖK-KAPAN-TUTUN)

Kapalı bir otoparkta iseniz; araç dışına çıkılıp, yanına yan yatarak, ellerle baş ve boyun korunmalıdır. Yukarıdan düşebilecek tavan, tünel gibi büyük kitleler aracı belki ezecek ama yok etmeyecektir. Araç içinde olduğunuz takdirde, aracın üzerine düşen bir parça ile aracın içinde ezilebilirsiniz.

METRODA VEYA DİĞER TOPLU TAŞIMA ARAÇLARINDAYSANIZ:

Gerekmedikçe, kesinlikle metro ve trenden inilmemelidir. Elektriğe kapılabılırsınız veya diğler hattan gelen başka bir metro yada tren size çarpabilir.

Sarsıntı bitinceye kadar metro ya da trenin içinde, sıkıca tutturulmuş askı, korkuluk veya herhangi bir yere tutunmalı, metro veya tren personeli tarafından verilen talimatlara uyulmalıdır.

Bu yönergelere uyararak sizde depremden korunabilirsiniz.

Şimdi de biraz geçmişten günümüze olmuş olan depremlerin birkaçını ve etkilerini yazalım.

İlk depremimiz Küçük Kıyamet olarak adlandırılan 2.Beyazıd zamanında meydana gelen depremdir.

1509 Büyük İstanbul Depremi, Marmara Denizi'nde Adalar yakınlarında 10 Eylül 1509'da olmuş bir depremdir. Depremin büyüklüğü ve yarattığı ağır hasar sebebiyle halk arasında Küçük Kıyamet (Kıyamet-i Suğra) olarak adlandırılmıştır. Depremde 160.000 nüfusa ve 35.000 yerleşim birimine sahip olan İstanbul'da, aralarında Osmanlı Hanedanı'ndan bazı kişilerin de bulunduğu 13.000 kişi ölmüş, 1070 ev tamamen yıkılmıştır.[1]

Depremde, Şehrin Surları, Edirnekapı,

Silivrikapı, Yedikule, İshak Paşa Kapısı, Topkapı Sarayı, Fatih Camisi,

Anadolu Hisarı, Yoros Kalesi, Boğaziçi, Heybeliada, Burgazada, Silivri,

Rumeli Hisarı, Kızkulesi, Haliç,

Galata ve Pera ağır hasar görmüştür.

Birçok kervansaray, hamam, mescit yıkılmıştır.

1939 Erzincan Depremi, 26-27 Aralık 1939 tarihinde Erzincan'da oluşan çok şiddetli yer sarsıntısıdır. Yüzey dalgası büyüklüğü 7,9 richterölçeği'ne göre büyüklüğü 7,2 olan deprem sonucunda toplam 32.962 kişi hayatını kaybetmiş, yaklaşık 100.000 kişi de yaralanmıştır. Oluşan deprem neticesinde 116.720 bina yıkılmıştır. Dünyanın büyük depremleri arasında sayılan bu deprem Türkiye'nin en ciddi deprem felaketlerinden birisi olarak tarihe geçmiştir.

1976 Çaldıran depremi, 24 Kasım 1976 tarihinde yerel saatle 12.22'de merkez üssü Van'ın Muradiye ilçesi Çaldıran

bucağı olan 7,5 Ms büyüklüğündeki deprem. 3840 kişi öldü, 9232 bina hasar gördü. 2000 kilometrekarelik bir alandaki evlerin %80'i yıkıldı.

1999 Gölcük Depremi, İzmit Depremi, Marmara Depremi ya da 17 Ağustos 1999 depremi, 17 Ağustos 1999 sabahı, yerel saatle 03.02'de gerçekleşen, Kocaeli/Gölcük merkezli deprem. Richter ölçeğine göre 7,5 Mw büyüklüğünde gerçekleşen deprem, büyük çapta can ve mal kaybına neden olmuştur.

17 Ağustos depremi tüm Marmara Bölgesi'nde, Ankara'dan İzmir'e kadar geniş bir alanda hissedildi. Resmî raporlara göre 17.480 ölüm, 23.781 yaralanma oldu. 505 kişi sakat kaldı. 285.211 ev, 42.902 iş yeri hasar gördü. Resmî olmayan bilgilere göre ise yaklaşık 50.000 ölü, ağır-hafif 100.000'e yakın yaralı olmuştur. Ayrıca 133.683 çöken bina ile yaklaşık 600.000 kişi evsiz kalmıştır. Yaklaşık 16.000.000 insan, depremden değişik düzeylerde etkilenmiştir.

2020 Ege Denizi Depremi, 30 Ekim 2020 günü Türkiye saati ile 14.51'de; merkez üssü Yunanistan'ın Sisam adası açıklarında Türkiye'nin İzmir ilinin Seferihisar ilçesine 23 km mesafede bulunan, yerin 16,5 km altında 6,9 Mw büyüklüğünde meydana gelen ve yaklaşık 16 saniye süren depremdir.

Ülkemizde maalesef birçok deprem olmuştur hepsini alamayacağımız için en can alıcılarını almaya çalıştık. İnşallah ülkemizde bu deprem olaylarına karşı daha iyi önlemler alınır diyerek temennimizi ediyor, sağlıklı, huzurlu günler diliyoruz.

Kaynak: Wikipedia, AFAD

CABİR BİN EFLAH

Cabir Bin Eflah Batı dünyasında “Geber” adıyla bilinen ünlü Müslüman astronomdur. Cabir bin Eflah’ı üne kavuşturan eseri, Batlamyus’un eseri olan El-mescit’teki yanlışları düzeltmesi için yazdığı Kitabül-Hey’e fıstıhi’lmeccisti eseridir.

Orta Çağ’ın büyük matematik ve astronom bilginidir. Çubuklu güneş saatini bulan ilk bilim adamıdır. Endülüs’te yetişen büyük Müslüman astronomi ve matematik âlimi, Künyesi Ebu Muhammed olup, Avrupa’da Geber ismiyle şöhret oldu. Bu zat, kimyacı Cabir bin Hayyan es-Sufi ve Muhammed bin Cabir Bettani ile ekseriya karıştırılmaktadır. Cabir bin Eflah, Endülüs’te, Sevilla’da doğmuştur. Doğum tarihi kesin bilinmemesine rağmen, XII. Yüzyılın ortalarında vefat ettiği tahmin edilmektedir.

Cabir bin Eflah, Batlamyus’un bazı görüşlerini tenkit etti. Özellikle güneşe takriben 3 dakikalık bir ihtilaf-ı manzar (dünya üzerinde duran bir gözlemcinin gözünden herhangi bir yıldıza giden hat arasındaki açı, parlaks) kabul ettiği halde, dünyaya güneşten daha yakın olan Merkür ve Venüs’te görülebilecek kadar ihtilaf-ı manzar bulunmadığı hakkındaki iddiasını tenkit etmiş ve çürütmüştür. Endülüs’ün Sevilla şehrinde yapılan rasathanenin nasıl yapılması gerektiğini tespit ve inşasını bizzat kontrol etmiştir.

Namaz vakitlerini anlamakta kullanılan usturlab aletini Müslüman âlimler yaptılar ve onu zamanla geliştirdiler. Cabir bin Eflah, bunların daha mükemmeli olan çubuklu güneş saatini yaptı. Bu saat, astronomi kitaplarında Cabir’in Teodalite’i diye geçmiştir. Azimut kadrını denilen bu çubuklu güneş saatini, Avrupa’dan ancak üç asır sonra Alman astronomi bilgini ve matematikçisi Regiomontonus (1436,1476),1450 senesinde modeline uygun yeniden yapabilmişti.

Trigonometri alanında, bilhassa küresel trigonometri ile ilgili prensipler üzerinde durdu. Dünyada ilk defa dik açılı trigonometri ile ilgili prensiplerden bir sonuç elde edebilmek için ‘dört boyut kuralı’ nı uyguladı. Düzlem trigonometride ise öncekilerin usulüne göre hareket etti.

Çağatay ELBÜK

İBRAHİM EFENDİ

Oğlanlar Őeyhi İbrahim Efendi, Osmanlı d6neminde yaŐamıŐ Ekberi meŐrepli, Bıçakçı 6mer Dede'ye atfedilen tasavvuf okuluna mensup bir sufi ve tasavvuf 6nderi. Olanlar, Oğlanlar, Oğlan Şeyh veya Aksarayi lakaplarıyla da bilinir.

Osmanlılarda ilk denizaltıyı yapan m6hendistir. 1719'da III. Ahmet; S6leyman, Mehmed, Mustafa ve Beyazıt isimlerindeki d6rt Őehzadesi ile İstanbul'dan beş bin fakir 6ocuğu s6nnet ettirmiŐti. Bu muhteŐem d6đ6n Okmeydanı'nda olmuştu ve on beş g6n on beş gece s6rm6Őti.

S6nnet i6in denizde yapılan eğlencelerde herkesin dikkatlerini 6eken bir sahne olmuştu: Padişah Aynalıkavak Kasrı'ndaydı, hemen b6t6n İstanbul halkı kayıklarla Hali6'e d6k6lm6Őti. Seyirci kayıkları o kadar 6oktu ki, denizin y6z6 kayıkla 6rt6lm6Őti. K6rekleri kımıldatanın bile imk6nı yoktu. Gemiler tıklım tıklım doluydu. Eski mimarbaŐı İbrahim Efendi dev bir timsah yapmıŐtı. İbrahim Efendi'nin timsahı binlerce insanı hayretten hayrete d6Ő6rd6. Bu timsah kopyası, 6st 6enesini a6ıp kapayarak deniz y6z6nde yarım saat kadar dolaŐmıŐ, sonra denize dalmıŐtı. Zevkle seyredilen bu timsah 6ok takdir edilmiŐti. Fakat bir saat sonra battığı yerden tekrar deniz y6z6ne 6ıkınca, takdirler yerini heyecan ve hayrete bırakmıŐtı. Timsah bu sefer ağzını a6ıp durmuŐtu. A6ılan ağzından reng6renk giysilerle beş tane rakkas fırlamıŐ, timsahın sırtına binerek dans etmeye başlamıştı. İbrahim Efendi'nin bu timsahına XVIII. Y6zyılın baŐında denenmiŐ ilk denizaltı gemisi olarak bakmak m6mk6nd6r.

6ağatay ELB6K

HİNDİSTANDAN İLGİNÇ NOTLAR

Baharatları ve kumaşları ile bilinen bu ülkenin daha çok gelenekleri var hadi gelin bu gelenekleri öğrenelim.

Ganj nehrine girmek

Ganj nehri uzun yıllar önce çok faydalı bakterilerle dolu olduğu bilinir. Hintlilerin bu suda yıkanmaları onlar için kutsaldır çünkü günahlarından arındıklarını düşünürler ve bu nehrin yanında cenaze yakım işlemi yapılır Hindular için Ganj nehrinin yanında ölmek çok önemlidir hatta bazı Hintliler ölmeden önce Ganj nehrinin yanına gelirler ve son nefeslerini orada verirler. Cenazeyi yaktıktan sonra küllerini Ganj nehrine bırakırlar. Peki ya siz bu nehre girer miydiniz? Benim fikrim hala bu suyun temiz ve güzel olduğu hakkında şüpheliyim artık insanlar için bu su temiz olmayabilir.

İneklerin dokunulmazlığı

İnekler Hindistan'da dokunulmaz sayılıyor çünkü Krişna adı verilen tanrının ineğin vücudunda beden bulduğuna inanılıyor bu yüzden inekler Hindistan'ın her yerinde yaşayabiliyor. Hindistanlılar inek eti yemiyor ve yanlışlıkla bile olsa ineklere zarar veren olursa ve ya ineği öldürürse çok büyük cezalara tabir tutuluyor. Eğer bir gün Hindistan'a gidecek olursanız karşınıza çıkacak ineklere şaşırmayın ayriyeten yapılan araştırmalara göre Hindistan dünyadaki en fazla vejetaryen nüfusuna sahiptir.

Yılan oynatma

Yılan oynatma Hindistan'da başta durumu olmayan insanların para kazanmak için yaptıkları iş bir zaman sonra Hindistanlılara ait bir gelenek olmuştur. Peki ya sizin yaşadığınız yerde böyle bir gelenek olsaydı nasıl bir tepki verirdiniz?

Sati Geleneği

Gerçekten yok artık diyeceğiniz bir gelenek. Hindistanlı insanlar kocası ölmüş kadınları diri diri yakıyor bu bazen yakılacak olan kadının isteğiyle bazense mecburi olarak yakılıyorlar benim düşüncem bu geleneğe artık son verilmeli. Bu geleneği gerçekleştirmelerinin sebebi ise kadının günahlarından arınıp kocasının yanına gittiğine inanıyorlar. Kimsenin geleneğine karışmak istemezdim ama bu gelenek korkutucu bir gelenek doğru olduğunu düşünmüyorum.

Holi Festivali

Belki de en güzel gelenek olabilir Holi festivali, renklerin konuştuğu bir festival insanların çok eğlendiği birbirlerinin üzerine renkli boyalar atıldığı bir gelenek...

Erkek Çocukların Yüksekten Atılması

Bu geleneğe de çok şaşıracadıınıza eminim. Erkek çocukların yüksekten atılması Hintliler için şaşırtıcı değil hatta onlar için çok sağlıklı bir gelenek. Erkek çocukları yüksekten atarak daha sağlıklı olduklarını düşünürler. Benim fikrim yüksekten atılan çocukların sağlıklı olmaktan ziyade fazla sağlıklı olmayabileceklerini düşünüyorum.

Sude Nur YILDIZ

TARİH KAPISI

GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Mustafa Kemal Atatürk, 1881 yılında Selanikte doğmuştur. Babası Ali Rıza Efendi, annesi Zübeyde hanım'dır. Baba tarafından dedesi Kırmızı (Kızıl) Hafız olarak da bilinen Hafız Ahmet'tir. 14. Ve 15.yüzyılda Konya ve Aydın'dan Makedonya'ya yerleştirilmiş Kocacık Yörüklerindedir. Zübeyde Hanım'ın

babası, Sofuzadeler diye tanınan Feyzullah Ağa'dır. Zübeyde Hanım Selanik yakınlarındaki Langaza Ksabasına yerleşmiş eski bir Türk ailesinin kızıdır.

Evkaf katipliği ve kereste ticareti yapan Ali Rıza Bey, 1856 yılında Zübeyde Hanım ile evlenmiştir. Fatma, Ömer, Ahmet, Mustafa; Makbule ve Naciye adında altı çocukları olmuş, dördü küçük yaşlarda hayatını kaybetmiştir. Makbule Hanım ise 1956 yılına kadar yaşamıştır.

(Mustafa Kemal Atatürk'ün Doğduğu Evin Önceki ve Şimdiki Hali)

Mustafa Kemal, okul çağına geldiğinde önce Hafız Mehmet Efendi'nin Mahalle Mektebi'nde öğrenimine başladı ve sonra da babasının isteği ile Şemsi Efendi Mektebi'ne geçti. İlkokuldan sonra Selanik Askeri Rüştiyesi'ne (Rüştiye= Osmanlı Zamanında Ortaokul kademesine verilen isim) kısa süre devam etti. Babasının vefatı sonrası 1893 yılında ise Askeri Rüştiye'ye girdi ve askeri öğrenimi başladı. Bu okulda Matematik Öğretmeni Mustafa Bey adına "Kemal" i ilave etti. 1896 yılında Selanik Askeri Rüştiyesini bitiren Mustafa Kemal, Manastır Askeri İdadisi (İdadi= Osmanlı zamanında Lise kademesine verilen isim) sınavlarına girmiş ve 1896-1899 yılları arasında burada eğitim gördü. Ve burada Ömer Naci ile tanışıp edebiyata özellikle de şiire ilgi duymaya başladı.

(Manastır Askeri İdadisi)

Mustafa Kemal 13 Ekim 1899 da İstanbul'da Harp Okulu'na başladı. 1902 yılında Teğmen rütbesi ile mezun oldu ve Harp Akademisi'ne devam etti. 1905 yılında da akademiden 5.sırada mezun oldu. Kurmay yüzbaşı rütbesiyle Şam'da ilk görevine başladı.

VAKANÜVİS

ATATÜRK'E HEDİYE EDİLEN HALININ GİZEMLİ ŞİFRESİ

Mustafa Kemal Atatürk'ün İstanbul'un işgal yıllarında sıklıkla kaldığı ve ikili görüşmelerini gerçekleştirdiği Beyoğlu'ndaki Pera Palas Hotelinin 101 numaralı odası, Atatürk'ün vefatı üzerine müze haline getirilmiştir. Siz hiç Pera Palas'ta Atatürk'ün odasını gezdiniz mi? Giderseniz lütfen bir bakın. Orada bir halı var. Ve o halının da ilginç bir hikâyesi var.

Emperyalizme (Sömürgecilik) karşı kurtuluş mücadelesi vererek bağımsız bir devlet kuran Mustafa Kemal Atatürk'ün düşünce ve eylemleri diğer mazlum uluslar için esin kaynağı olmuştur. Zamanla Kuzey Afrika ve Asya'daki birçok toplum Türkiye örneğindeki gibi kurtuluş mücadelesini kazanarak bağımsız devletler kurdu. Hindistan'da bunlardan birisi idi. Dönemin Hindistan Devlet Başkanı, Atatürk'e 1930 yılında sevgi ve dostluk simgesi olarak ipek bir halı göndermişti. Bu, sıradan bir halı değildi. Üzerindeki desen ve motifler, bir kâhine özel olarak hazırlanmış olup Atatürk'ün yaşamına dair gizemli şifreler içeriyordu.

Halı yıllarca hiç kimsenin dikkatini çekmeden kaldı; ancak son zamanlarda Atatürk'e gelen hediyeleri inceleyen araştırmacılar halıya bakınca şaşkına döndüler. Çünkü bu halıdaki motifler son derece ilginçti. Dilerseniz bu motifleri birlikte inceleyelim: Dikdörtgen şeklinde olan halının üzerinde bir saat resmi vardı ve bu saat dokuzu yedi geçiyordu. (Atatürk'ün kalbi dokuzu beş geçte durmuş, beyin ölümü ise iki dakika sonra dokuzu yedi geçte gerçekleşmişti.) Yani halının belirttiği saat, Atatürk'ün gerçek anlamda öldüğü saati gösteriyordu. Hepsi bu kadar olsa tesadüf der geçeriz de dahası var. Halının ana desenini

Kasımpatı çiçekleri oluşturmaktaydı. Kasım ayında yetişen bu çiçekler, hüznün ve elemnin simgesi olarak biliniyordu.

Halıda bunlardan başka on kollu bir şamdan ile on tane de fil motifi bulunmaktaydı. Bu bilgileri bir araya getirdiğimizde “ Kasım’ın onunda, saat dokuzu yedi geçe bir hüznün yaşanacağı” anlamına ulaşılmaktadır.¹

VAKANÜVİS

¹ Orhan Yeniars, “ Tarihimizin İlginç ve Şaşırtan Olayları” , Panama Yayınları, Ankara, 2016, Sayfa: 132-133

OSMANLI ZAMANI PAYİTAHT DEPREMLERİ

Deprem maalesef sadece bizim ülkemiz için değil tüm dünya için en çok can yakan doğal afetlerden birisidir. Anadolu Coğrafyası ve insanı deprem gerçeği ile Osmanlı zamanında tanışmıştı. Kısaca Osmanlı zamanında payitaht İstanbul'da yaşanan depremlere kısaca bir değinelim.

Osmanlı İmparatorluğu tarihinde ilk kez II. Beyazıt'ın hükümdarlığı döneminde 1509'da sarsılan İstanbul, 1556, 1766 ve 1894 depremlerinde de büyük hasar gördü. Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'un fethinden sonra meydana gelen iki büyük deprem, II. Beyazıt'ın hükümdarlığı dönemine denk geldi. Kentte 10 Eylül 1509 günü, saat 04.00'te Cuma günü meydana gelen deprem, İstanbul için çok yıkıcı oldu. 'Kıyamet-i Suğra', yani 'Küçük Kıyamet' olarak adlandırılan depremden sonra padişah Edirne'ye gitti. İstanbul ve Edirne civarında gerçekleşen sarsıntıların tam 40 gün sürdüğü, halkın panik ve korku içinde bağ, bahçe gibi yerlerde kaldığı belirtilmektedir.

İnsanlar ne olduğunu anlayamadan bütün şehir harap oldu. Bolu'dan Edirne'ye kadar kendini hissettiren sarsıntıda, şehir halkının yaklaşık yüzde 10'u ya öldü ya da yaralandı. Depremde 109 cami tamamen yıkılırken ayakta kalanların da tümünün minaresi tahrip oldu. 1070 ev yıkıldı, surlar zarar gördü, burçlardan 49'u yıkıldı ya da ağır hasar gördü. Fatih Külliyesi'nden bimarhane, imaret ve Sahn-ı Seman Medreselerinin kubbeleri çökmüş, Beyazıd Camii Medresesi tamamen yıkılmıştır. Yedikule surlarının büyük kısmı ve deniz tarafından Bahçekapı'ya kadar uzanan Topkapı Sarayı'nın surları da harap olmuştur. Deniz yükselip İstanbul ve Galata surlarını aşınca, şehrin birçok mahallesi sular altında kalmıştır. Ayasofya Camii'ninse fetihten sonra yapılan minaresi yıkıldı. II. Beyazıd'ın Topkapı Sarayı'ndaki yatak odası da depremden çöktü, ancak padişah birkaç saat önce odadan ayrıldığı için zarar görmedi. Divan-ı Hümayun, depremin izlerini silbilmek için her evden 22 akçe ek vergi toplanmasına ve yirmi evden de bir ücretli amele alınması karar verdi. Anadolu'dan 37 bin, Rumeli'den 29 bin işçi ve usta İstanbul'a getirildi. İstanbul'daki imar faaliyetlerine 29 Mart 1510'da başlandı ve çok kısa sürede, 1 Haziran 1510'da bitirildi.

1 Recep 963/30 Nisan 1556-57'de yaşanan depremse hayli yıkıcı oldu. Bu deprem güneşin batışından sonra büyük bir uğultu ile başlamış ve birbirini takip eden üç sarsıntı ile devam etmiştir. Deniz üzerinde bulunan gemiler dahi birbiriyle çarpışmıştır. Bu tarihten sonra, 90 yıl kadar İstanbul'da deprem olmadı.. İstanbul'da 1663 Kasım'ında meydana gelen deprem aynı anda patlayan fırtınayla kente büyük zarar verdi. Kent, 23 yıl aradan sonra, Ege adaları, Karadeniz'in Anadolu sahilleri, Edirne civarı ve bu arada İstanbul'da da hissedilen büyük bir depremle sarsıldı. 18'inci yüzyıl, İstanbul'da depremlerin kâbusa döndüğü dönem oldu. 1708, 1711, 1712, 1715'te meydana gelen depremler fazla hasara yol açmadı, ancak 1719 sabahı olan deprem çok şiddetliydi. 2 Eylül 1754 gecesi olan depremden sonra, dönemin padişahı I. Mahmut şehri terk etti. İstanbul'da 22 Mayıs 1766'da sabah başlayıp iki dakika kadar devam eden deprem, ahşap birçok binayı yıkmış, enkaz altında kalan birçok kişinin hayatını kaybetmesine neden olmuştur. Yer sarsıntıları yaklaşık üç ay suretle aralıklarla devam etmiştir. Panik içinde kalan halk çatı altına giremeyip, uygun, geniş ve açık yerlere çadırlar kurarak barınmaya çalışmıştır. Fatih Sultan Mehmet'in yaptırdığı Fatih Camii tamamen yıkılmış, devrin padişahı 3. Mehmet tarafından bugünkü Fatih Camii yaptırılmıştır. Fatih Camii'nden başka, Kapalıçarşı, surlar, Baruthane, Saraçhane, Tophane, Yeniçeri Kışlaları, Saray-ı

Hümayun'da bazı yerler ve birçok camii ve mescidin ya minareleri yıkılmış ya da kubbeleri, çatıları çökmüştür.

23 Eylül 1841'de meydana gelen depremde, şehir üç defa sallanmış; birçok ev, duvar, han ve hamam harabeye dönmüş, çok sayıda insan hayatını kaybetmiştir. 1 Mayıs 1855 yılındaki deprem, Bursa'da kıyamet olarak adlandırılmış, çok büyük tahribata neden olmuştur. İstanbul'u tarih boyunca etkileyen büyük depremlerden biri de 10 Temmuz 1894'te yaşandı. Deprem yaklaşık 18 saniye sürdü ve birbirini takip eden 3 dalga halinde etkisini hissettirdi. Depremzedelere yardım kampanyası düzenlenmesi de bu arada gündeme geldi. 2. Abdülhamid 16 Temmuz 1894 tarihli iradesinde, depremden zarar görenler için kendi adına 1000 lira bağışladığını, şehzade ve sultanlarının ise 500 lira ile kampanyaya katıldıklarını belirtti. Bu arada yabancı ülkeler de yardım kampanyaları düzenledi.

Bu deprem sonrasında 2. Abdülhamid, biri Yıldız Sarayı bahçesine, diğeri İstanbul Rasathanesi'ne konulmak üzere son sistem 2 sismograf alınmasına karar verdi. Tahminlere göre, bu depremde 280 kişi öldü, 298 kişi de yaralandı. Osmanlı döneminde İstanbul'u etkileyen son büyük deprem 9 Ağustos 1912'de Şarköy-Mürefte'de meydana gelen 7,3 büyüklüğündeki depremdi.

KAYNAKÇA: www.istiklal.com.tr (2015)

www.milliyet.com.tr (2011)

VAKANÜVİS

OSMANLI DÖNEMİNDEKİ İNŞAAT İSTİSMARLARI VE BUNA KARŞI DEVLETİN İZLEDİĞİ YOLLAR

Geçmişte yurdumuzda birçok yıkıcı depremler olduğu gibi, gelecekte de sık sık bu durumla karşılaşacağımız bir gerçektir. Uzmanların söylediği şudur ki: Deprem öldürmez, işini hakkı ile yapmamış kişilerin, çok kazanma hırsı öldürür...

Kendilerini sözde mühendis yada usta olarak tanıtanların yaptıkları en tehlikeli şey, bir bina için gerekli olan malzeme ile birkaç bina yapmaya kalkışmalarıdır. Yaparlar ve çok da para kazanırlar. Fakat en ufak bir yer sarsıntısı ile malzemedен çalarak yaptıkları binaların çökmesi sonucu binlerce insan hayatını kaybeder veya bir o kadarı da sakat kalır. Tarihimizin birçok döneminde böyle insanları görmek mümkündür.

Şimdi Osmanlı zamandaki inşaat sahtekarlıkları hakkında padişahların çıkardıkları fermanlara bir göz atalım:

16.yüzyıl Osmanlı padişahlarından 3.Murat'ın bunlarla nasıl mücadele ettiğini anlamak için aşağıdaki fermanı inceleyelim:

“Hassa Mimarbaşım Sinan'a emirdir,

Rumeli'den ve başka yerlerden gelerek marangozluk ve inşaatçılıktan anlamadıkları halde ellerine bir metre alarak ustalık taslayanların yapmış oldukları evlerin, ocakların tutuşarak yandığını bildirmişsin. Acilen buyurdum ki emrimi aldığımda mimarlık ilminden haberi olmayanların faaliyetlerini engelleyesin.”

Görüldüğü gibi burada kendisine mimar süsü veren bilgisiz ve sahtekârların zararlı olduklarına dikkat çekilip, bu gibi durumlara engel olunması irade edilmektedir.

“ Tekfur Dağı Kadısı’na emirdir,

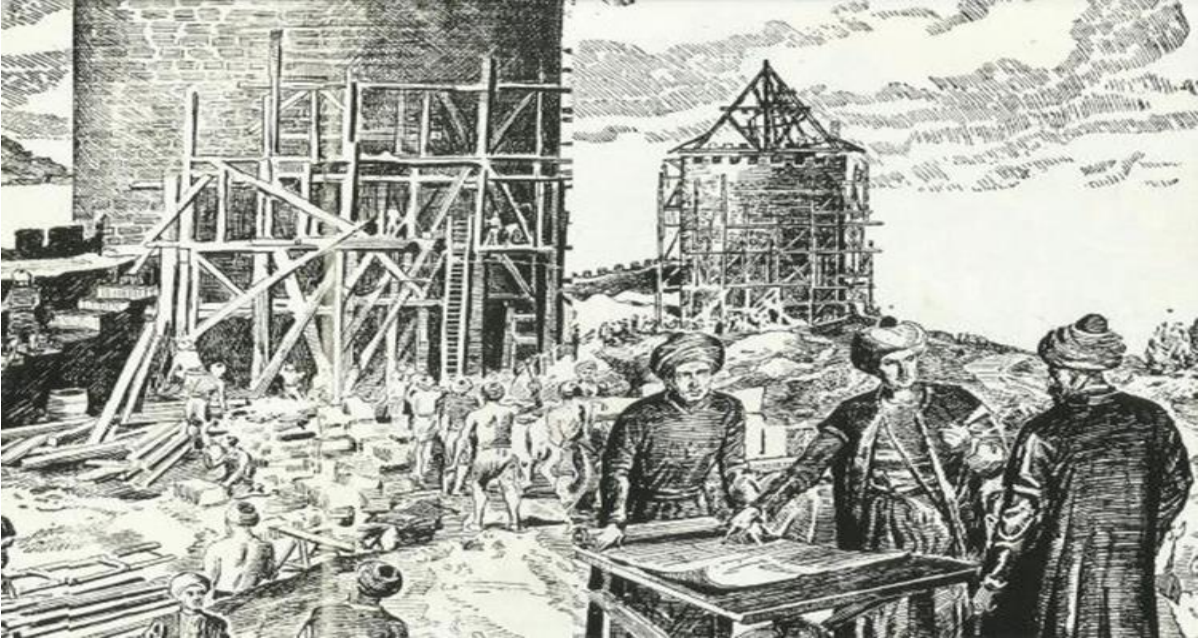
Kazanıza bağlı Hünnam Beldesi’nde işlenerek İstanbul’da satılan kiremitler, eskiden olduğu gibi iyi işlenmemektedir. Kalıbı daha küçük, pişirilmesi yetersizdir. Kiremit üretimindeki hileyi ve sahtekârlığı önlemek için sana örnek kalıp gönderiyorum. Buyurdum ki, kiremit üreticilerine sıkı tembih edip gönderilen örneğe uygun çalışmalarını sağlayasın ve emrime aykırı iş görmeyesin....

“ İstanbul Kadısı’na emirdir,

İstanbul’da kullanılan keresteler eskiden olduğu gibi kaliteli ve sağlam değildir. Bundan yapılan binalar zarar görmektedir. Bundan sonra eskiden olduğu gibi direk cinsinin iyisinin uzunluğu 8 zira (dirsekten orta parmağın ucuna kadar olan uzunluğa “zira” denir),adisinin uzunluğu ise 4 ve 3 zira, yassılığı yedi parmak, kalınlığı 5 parmak; Karadeniz çubuğunun uzunluğu 10-12 zira, arık merteginin uzunluğu 5 zira olup eksik olmamasını emredip buyurdum ki, emrimi aldığıında

² TDV İslam Ansiklopedisi

odun kesip getirenlere sıkı tembih edesin. Bundan sonra getirdikleri keresteler yukarıdaki ölçülerden eksik olmasın ve en iyisi getirilsin. Emir olunandan eksik getirenlerin haklarından gelinsin...³

VAKANÜVİS

³ Orhan Yeniars, Tarihimizin İlginç ve Şaşırtan Olayları, Panama Yayınları, Ankara, 2016, s.145

AB-I GERM (KAPLICA) ŐEHİRİ İLGİN

Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen'in dediği gibi "Tarih gür bir kaynaktır bu kaynaktan içme bahtiyarlığına erişenler geçmişı, içinde bulunduğumuz zamanı ve geleceği aydınlık görürler."

Tarih biliminde "Yerel Tarih" diye bir kavram vardır. En genel ifadesiyle yerel tarih; bir yörenin tarihinin sahip olduğu "kendine özgü" niteliklerdir. Bir yörenin geçmişten günümüze tarihi gelişimi ve bu gelişim sonucu o yörede oluşan tarihi izlerdir. Okullarda genellikle siyasi tarih anlatılır. Ama siyasi tarih kadar yerel tarihte önemlidir. Tarihi bir ele benzetirsek, yerel tarihte o elin parmaklarından birisidir. Ve hepimiz biliyoruz ki parmağı eksik olan bir el, görevlerini de tam olarak yerine getiremez.

Iğın'da bulunmamızın değişik sebepleri olabilir. (İş, eğitim, ailevi sebepler vb.) Peki, kaçımız yaşadığımız, köklerimiz yer aldığı "İLGİN"ın tarihini merak ettik ve araştırdık?

İşte bu yazımızda Iğın hakkında kısa bir tarihi yolculuğa çıkacağız...

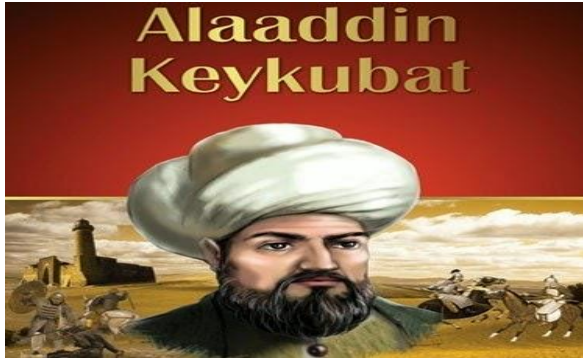
KLASİK ÇAĞLARDA İLGİN

Iğın, günümüzden 3.500 yıl önce MÖ.1500-1200 yılları arasında şimdiki iskân yerinin 25 km. kuzeydoğusunda **Hititler** tarafından "**Yalburt**" adıyla büyük bir şehir devleti olarak kurulmuştur. Ege kıyısında Lidya'nın başkenti Sard'dan başlayarak Mezopotomya'ya kadar ulaşan Kral yolu üzerinde bulunan Iğın ve

çevresi, sırasıyla Hitit, Firig, Lidya, Roma ve Bizans'a bağlanmış daha sonra 1077 yılında Anadolu Selçuklu Devletinin Kurucusu olan Kutalmışoğlu Süleyman Şah tarafından fethedilerek, Büyük Selçuklu Devleti'ne katılmıştır.

ANADOLU/TÜRKİYE SELÇUKLU DEVLETİ VE ILGIN

Ilgın, Anadolu Selçukluları zamanında başşehir Konya'nın değerli bir "su şehri" idi. Haçlı seferleri sırasında birçok kere yağma edilen Ilgın, Selçuklular zamanında bilhassa Alâeddin Keykubat ve Gıyasettin Keyhüsrev zamanında imar görmüştür. Alâeddin Keykubat ve Vezir Sahip Ata tarafından büyük bir kaplıca binası (hamam) inşa edilmiştir. Bundan dolayı Ab-ı Germ (Kaplıca) şehri olarak tanınmıştır.

Belirli bir toprak gelirinin askerlere veya yararlılığı görülenlere verilmesi yöntemi olarak tımar sistemi Ilgın üzerinde de uygulanmıştır. Alâeddin Keykubat'a Erzincan'ı teslim eden ve kendisine yardımlarda bulunan Mengücekoğlu Davut Şah'a 1227 yılında Akşehir ile birlikte tımar olarak verilen Ilgın, daha sonra Selçuklu Veziri Sahip Ata Fahreddin ve oğullarının eline geçmiştir.

ANADOLU BEYLİKLERİ DÖNEMİNDE ILGIN

Anadolu Selçuklu Devletinin son sultanının 1308'de Kayseri'de ölmesi üzerine Anadolu'nun idaresi Moğolların bir kolu olan ve Irak dolaylarına hakim olan İlhanlı Devletinin gönderdiği valiler tarafından yönetilmiştir. Ilgın ise Beyşehir dolaylarına hâkim olan Eşrefoğulları beyliğinin eline geçmiştir. Eşrefoğulları İlhanlılar tarafından ortadan kaldırılması üzerine 1307'de Isparta hakimi olan Hamitoğulları'nın eline geçmiştir. 1381 yılında Hamitoğlu Hüseyin Bey tarafından Osmanlı padişahı birinci Murat'a satılmıştır.

KARAMANOĞULLARI ZAMANINDA ILGIN

Ilgın, Osmanlılara satılmasından sonra Osmanlı Karamanlı mücadeleleri sonrasında Karamanoğulları'nın eline geçmiş 15. Yüzyılın başlarında Turgutoğulları'nın idaresine verilmiştir.

ILGIN'IN OSMANLI DEVLETİNE KATILMASI

Karamanlı-Osmanlı mücadelesi sırasında Ilgın da sık sık el değiştirmiştir. Bazı kaynaklara göre ; Ilgın, Akşehir ve Aksaray Osmanlı Sultanı 1.Murat tarafından kızı Nefise Hatun'a, Karaman Beyi ile evlendirilirken çeyiz olarak verilmiştir.1467'de Fatih Sultan Mehmet tarafından kesin olarak Osmanlı Devletine katılmış ve Akşehir Sancağına bağlanmıştır.

Fatih Devrinde Karaman eyaleti vakıf ve emlak yazımı yapılmıştır. Yazımın sonunda Karaman eyaleti 11. Vilayet ve iki nahiyeye ayrılmış olup, Ilgın'da Vilayetler arasında yer almıştır. İkinci Beyazıt zamanında Karaman Eyaleti'nin ikinci bir yazımı daha yapılmış olup, bu yazımın sonunda Ilgın kaza olarak gösterilmiştir.

Ilgın, Anadolu Yaylası'nın ortasında olması sebebiyle Anadolu'ya yapılan her saldırıdan etkilenmiştir.

Lala Mustafa Paşa Kıbrıs Seferine giderken Ilgın'dan geçmiş ve halk arasında **Kurşunlu Camii** olarak bilinen Camii ve Kervansarayı yaptırmıştır. **Dördüncü Murat** (4.Murat) 1638'de Bağdat seferine giderken Akşehir yoluyla Ilgın'a gelmiş, kaplıcanın karşısındaki geniş ova da otağını kurmuş ve bir de Saray yaptırmıştır. Fakat bugün bu sarayın kalıntıları yok olmuştur.

KURTULUŞ SAVAŞI DÖNEMİNDE IGIN

Mustafa Kemal Paşa, Büyük Taarruz öncesi gizlilik prensibi içerisinde Türk ordusunun hazırlıklarını tamamlamış, cephe hattına yaptığı gezilerle ordunun genel durumu yanında harbe hazırlık durumunu yerinde incelemiştir. 27 Mart - 4 Nisan 1922 tarihlerini kapsayan Batı Cephesi'ne yönelik teftiş gezisine Sovyet elçisi Aralov ile Azerbaycan elçisi Abilov da katılmıştır. Bu sırada TBMM hükûmetine dost olan bu iki ülke heyetinin Batı Cephesi'ne götürülmeleri son derece anlamlıdır. Başkomutan, Türkiye'nin dostu olan ülke temsilcilerine Türk ordularının harbe hazırlık durumunu yerinde göstererek siyasî anlamda Sovyetler ve Azerbaycan'ın desteğini sürdürmelerini amaçladığı gibi, onlar vasıtasıyla dış dünyaya bir mesaj vermek, kendi kendisine yeterlilik ilkesi ile ordusunun ikmal ve iaşesini tamamlayan Türk milletinin başarıya çok yakın olduğunu göstermek istemiştir.

Başkomutan Mustafa Kemal Paşa heyetle birlikte Ankara'ya döndükten sonra 12 Nisan 1922 tarihinde yapılması plânlanan Fahrettin Altay Komutasında 5. Süvari Kolordusu manevrasını izlemek üzere Iğın'a gitmiştir. Havaların yağmurlu geçmesinden dolayı 15 Nisan 1922 günü icra edilen ve iki süvari tümeninin katılımı ile gerçekleştirilen manevra başarılı geçmiştir.

(FahrettinAltayPaşa)

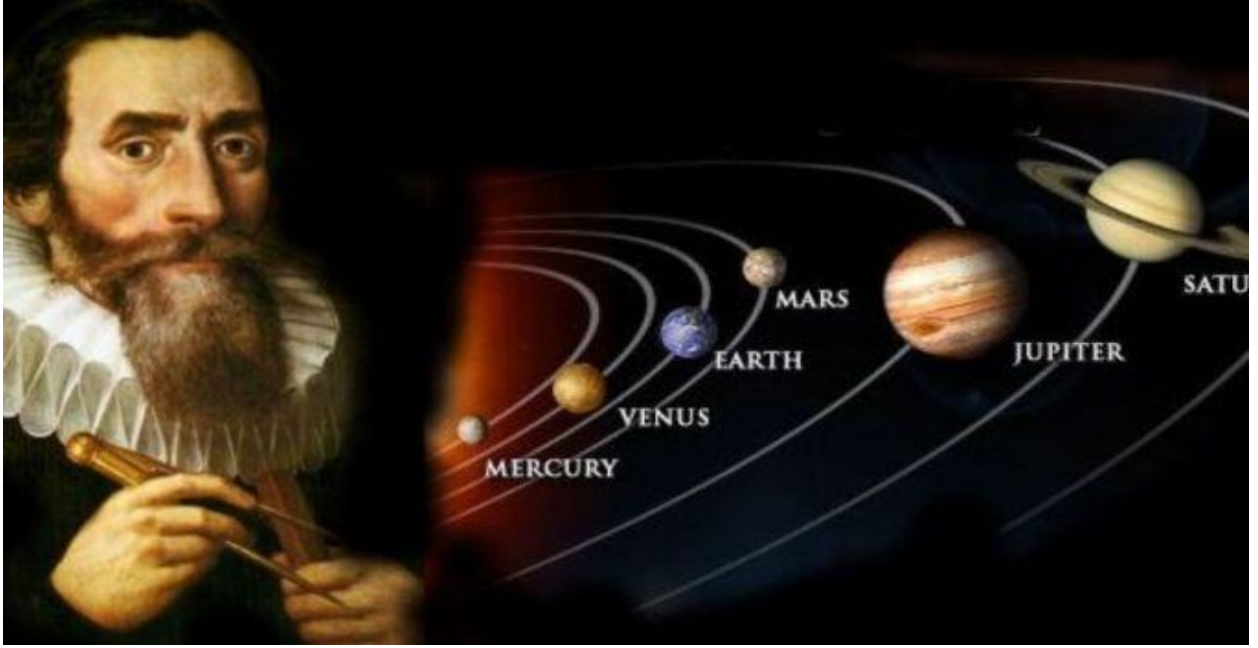
Yararlanılan Kaynaklar:

T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı Konya İl Kùltür ve Turizm Mùdùrlùđù Web Sitesi, T.C. Ilgın Kaymakamlığı Web Sitesi, www.isteaturk.com.tr

BİR DAHAKİ SAYIMIZDA İSE ILGIN'DAKİ TARİHİ YAPILARA KISA BİR GEZİNTİ YAPACAĞIZ...

VAKANÜVİS

KEPLER, ASTROLOJİ VE TÜRKLER

Eğer ki, astrolojiye veya matematiğe merakınız varsa yada ilgileniyorsanız bu ismi sıklıkla duyarsınız... JOHANNES KEPLER (1571-1630)

Kopernik ve Galileo ile birlikte Rönesans'ın en büyük gök bilimcilerinden olan Kepler, 17. yüzyılın bilimsel devrimine büyük katkı sağlamış ve ondan sonraki dönemlerde keşfedilen önemli fizik yasalarının temellerini atmıştır.

Kepler, 21 Aralık 1571'de, Almanya'nın güneyinde insanların özgür düşünce arayışında oldukları bir dönemde dünyaya geldi. Çocukluğunda yaşadığı görme konusundaki sıkıntılar nedeniyle göz ile ilgili çalışmalar yapmaya başladı ve böylece göz ile ilgili optik çalışmaların ilk adımını da atmıştır. Alman matematikçi ve astronom Johannes Kepler, bilimde yarattığı devrimden sonra, 15 Kasım 1630'da hayata gözlerini yumdu.

Biz ise bu yazımızda Keplerin Türkler sayesinde adını nasıl tüm dünyaya duyurduğunu anlatacağız...

Avustralya'da bir şehir olan Graz'da bir okulda matematik ve astronomi hocası yaşamını yitirmiş, hocası ölen okul Tübingen Üniversitesi'nden bir hoca tavsiyesi istemişti. Bu göreve getirilen kişi ise Kepler oldu.

O sıralarda Kepler, Tübingen Üniversitesi'nde ilahiyat yüksek lisans eğitimini tamamlıyordu. Kepler'e iki görev verilir: Birinci görevi Matematik ve astronomi dersleri vermek, ikinci görevi ise önümüzdeki yıl içinde gerçekleşecek önemli siyasi ve toplumsal olayları içeren bir astroloji takvimi hazırlamak...

Kepler, öğretmen olarak pek başarılı olamaz. Aynı anda pek çok şey aklına gelirdi ve bunları aktarmaya çalışırken öğrencilerin aklını karıştırırdı. Birinci yıl bir avuç öğrencisi vardı. İkinci yıl o da kalmaz. İstifa etmeyi düşünür ama o da yöneticiler tarafından engellenir. Bu sırada ise daha garip bir şeyler olur. Kepler'in astroloji tahminleri bir bir çıkmaktadır. 1595 yılında hazırladığı ilk takvimde köylü isyanı, çetin bir kış ve Türklerle savaştan söz eder.

Bahsi geçen savaş ise; 1596 Haçova Savaşı'dır. O sırada Osmanlı İmparatorluğu'nda tahta 3.Mehmet oturmaktaydı. Haçova Savaşı, **Eğri Kalesi için Osmanlı ordusu ile Avusturya İmparatorluk ordusu arasında 24-26 Ekim 1596 tarihleri arasında gerçekleşen savaştır.**Bu savaş sonrası **3.Mehmet'e “ EĞRİ FATİHİ” unvanı verilmiş ve savaşı Türkler kazanmıştır.**

İşte Kepler adını bu şekilde duyurmuştu.

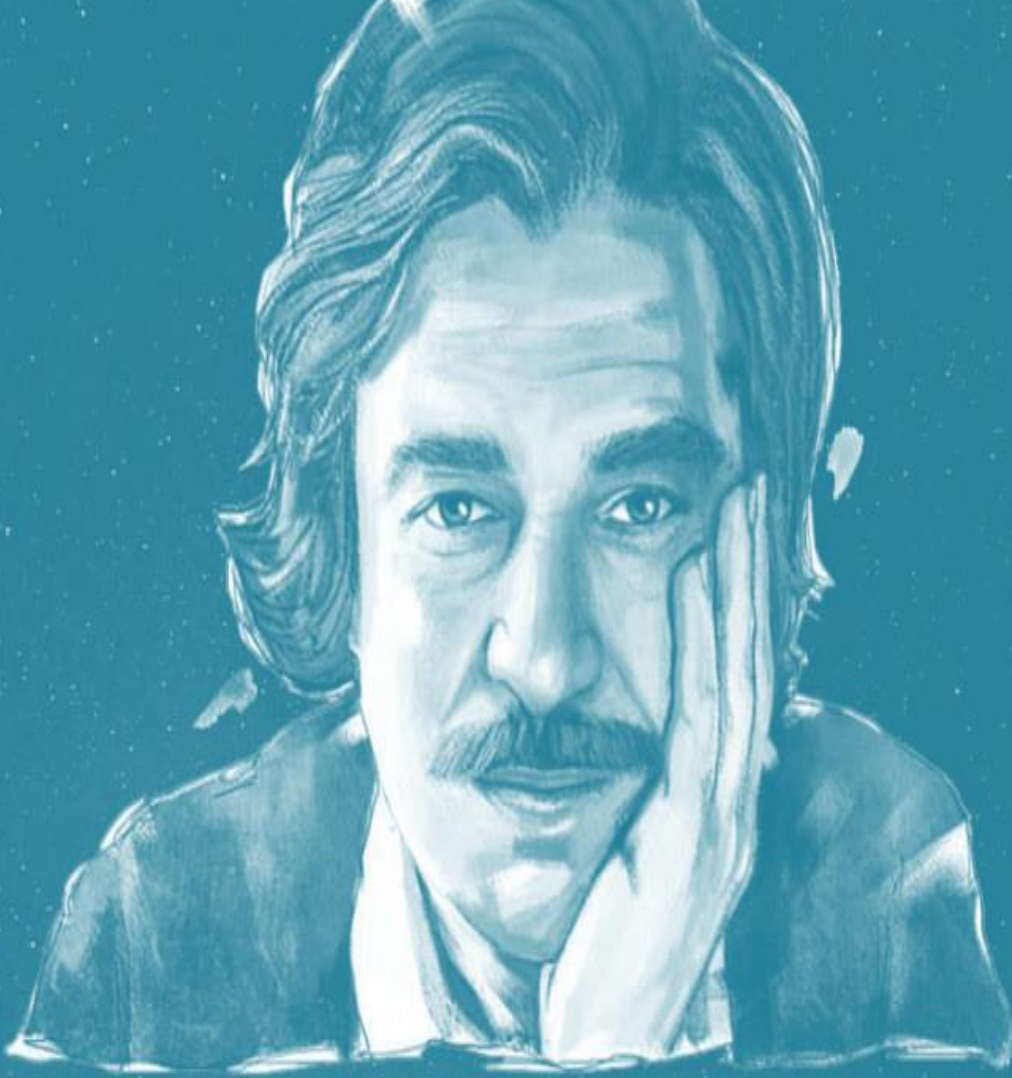
Kepler'in astroloji ile ilgili ne düşündüğü hakkında farklı fikirler mevcuttur. Bazıları onun sadece para kazandırdığı için bu işle uğraştığını, bazıları ise mevcut imparator 2.Rudolf'un astrolojiye yönelik var olan tutkusu yüzünden bu işle uğraştığını düşünür.

Kimi araştırmacılara göre ise, Kepler'in ilgilendiği astroloji “Yüksek Astroloji” dir ve popüler zamanlardaki astrolojiden önemli yerlerden ayrılır...

KAYNAK: Burak SAYTEKİN- “bilimtarhi” adlı kişisel blog

KİTAP TANITIM KAPISI

TUTUNAMAYANLAR

Belirli bir olayı sergilemekten çok izlenimler, çağrılar, taşlamalar , ayrıntılar ve ruhsal çözümlerden oluşan bir romandır.

Tutunamayanlar, Turgut Özben adlı kahramanın intihar ettiği söylenen arkadaşı Selim Işık'ın hayatını ve ölüm nedenini çözmeye ve onu anlamaya çalışması etrafında oluşan bir romandır.

Topluma uyum sağlayamayan aydının durumudur. Çağımız insanını, çatışmalar yaşayan ve topluma uyum sağlayan aydını romanın merkezine koyarak toplumdaki çarpıklıkların tümünü eleştiriyor

Roman, hangi düşünceye tutunmaya çalışırsa onun anlamsızlığının farkına varan bir aydının kendisiyle girdiği acımasız savaşı kaybederek intihara sürüklenişini anlatmaktadır.

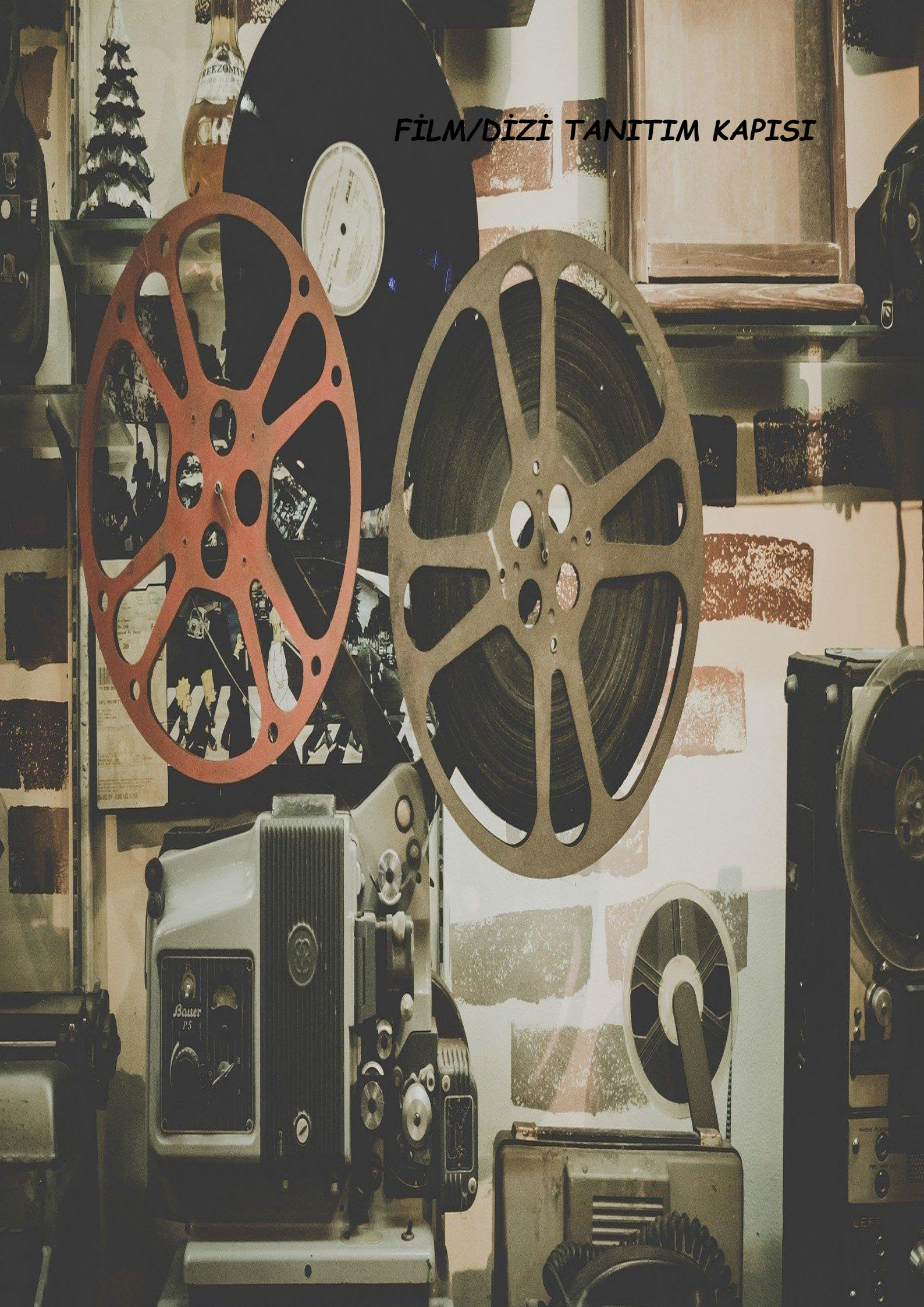
İçimdeki müzik kitabı, edebiyat odullerinden coratta scot king ödüllü, yazar Sharon M. Draperden hüznü ve umut dolu soluksuz okunacak bir roman.

İÇİMDEKİ MÜZİK

Kitap gerçek bir yaşam hikayesini anlatıyor. 11 yaşındaki Melody'nin hastalığı beyin felci, yürüyemiyor, konuşamıyor isteklerini anlatamıyor, tekerlekli sandalyeye mahkum. Hiçbir şekilde vücuduna komut veremeyen bu kızın beyni ise mükemmel. Hikaye Melody'nin kısaca kendisini dış dünyaya kanıtlamaya çalışması. Aslında Melody birçok çocuğun sesi olmuş bu kitapta. Farklılıkların kolayca engelli diye tanımlandığı bu dünya Melody gibi keşfedilmeyi bekleyen binlerce çocuğu gözden kolayca kaçırabiliyor. Bedensel farklılıklara engel diyoruz onların beyninde olan muhteşemlikleri bilmeden. Bazen kendimizi onların yerine koyabiliriz. İşte o zaman onların dört duvarın arasına sıkışıp kaldığını anlarız. İçimdeki müzik adlı roman etrafımızdaki olaylara ve kişilere başka bir gözle bakmanızı sağlıyor. Aslında hepimizin birer engelli aday olarak okuması gereken bir roman bence. Şu dünya da engelli olmak, engel değildir hiçbir şeye. İncelikli, naif, akıcı, umut dolu, komik, bir taraftan ilham verici bir eser. Sesini asla unutamayacağınız bu cesur kızla romanı okuduktan sonra tanışmaya hazır mısınız? Haydi o zaman sizde İçimdeki Müzik kitabını okuyun ve kendinizi hem engellilerin hem de Melody'nin yerine koyun. Engelli insanlarda bizim insanımızdır unutmayalım..

Aslıhan KOÇ

FİLM/DİZİ TANITIM KAPISI

YEDİ GÜZEL ADAM

Maraş'lı yedi yazar lise döneminde okul dergisi Hamle'yi çıkarırlar. Abdurrahman Cahit ZARİFOĞLU, Adil Erdem BEYAZIT, Nuri PAKDİL, Sait ZARİFOĞLU ve Mehmet Akif İNAN gibi şairlerin şiirleri, Rasim ÖZDENÖREN ve Ali KUTLUAY'ın öyküleri bu dergide yer alır. O yıllarda ve daha sonralarında bir çok acıya tanıklık eden yazarlar Edebiyat'tan hiç vazgeçmezler.

Üniversite dönemi için başka yerlere giden yazarlar okul bittikten sonra tekrar dergi çıkarmak için 70 li yıllarda Maraş 'a dönerler.

Dizi o yıllarda Maraş ve diğer şehirlerde yaşanan olayları ve o yıllarda Yedi Güzel Adam'ın hayatını konu ediniyor .

Türk televizyon tarihinin en başarılı dizisi diyebilirim. Usanmadan defalarca izlenebilir. Yazarların hayatları, 50'li ve 70 ' li yıllarda yaşanan olayları ve olaylar karşısında Yedi Güzel Adam ' ın tutumu muazzam bir şekilde izleyicinin beğenisine sunulmuş. O yıllarda şimdiler kıyaslandığında aslında ne kadar şanslı olduğumuzu fark ediyoruz. Fakat bu şansımızı nasıl değerlendirdiğimiz merak konusu? Mesela medya ya da internet ortamında harcadığımız vaktin yarısını Edebiyat'a ayırsak nasıl bir sonuç olur?

BENCE ;

Edebiyat'la uğraşan İnsanlarda empati yeteneği güçlenir, birbirlerine karşı davranışları güzelleşir, daha anlayışlı bir ortam oluşur gibi... Edebiyat'la uğraşmak insanlarda birçok güzel davranışa sebep olur.

PEKİ, YA SİZCE ?

Melek ÖZEY

YEDİ GÜZEL
ADAM

RÖPÖRTAJ KAPISI

ERDAL AYDOĞDU İLE RÖPÖRTAJ

1. KENDİNİZİ TANITIR MISINIZ ?

1969'da Aydın'ın Söke İlçesinde bir asker çocuğu olarak doğdum. Evliyim iki tane oğlum var. Çok mutluyum. 51 Yaşımdayken şimdi fark ettim çok üzgünüm ama yapacak bir şey yok. Yıllar çok çabuk geçiyor. Çok başarılı bir eğitim hayatım olmadı hani derler ya okuyacak çocuk belli olur diye böyle bir şey yok, hatta ilkokul dördte sınıfta kaldım, ortaokul beş ve altı da sınıfta kaldım. Üç yıl sınıfta kaldım. Ama hayatımı değiştiren bir olay yaşadım. O olaydan sonra okumaya karar verdim. Okuldayken benden çok daha başarısız olan bir arkadaşım üniversiteyi kazandığında okumaya karar verdim. O zamana kadar olan bütün inancım değiştirdi çünkü ben üniversiteyi hiç kazanamayacağımı zannediyordum. Böyle düşündüğüm için de hiç bir zaman başarılı olamıyordum. Ne zaman ki o arkadaşım Mustafa Basal adıyla soyadıyla otuz yıl önceki arkadaşım hala aklımda çünkü hayatımı değiştiren kişi o, üniversiteyi kazandı benim de beynime atom

bombası düştü. Mustafa kazanıyorsa bende kazanırım zaten ben ondan daha başarılıydım dedim ve okumaya karar verdim. Bilkent üniversitesini kazandım bir süre devam ettikten sonra bıraktım. Daha sonra Selçuk sosyolojiyi okumaya başladım. 1996 yılında mesleğe atıldım. Eruh da görev yaptım, çok güzel yıllardı. Oradan Karabük e geçtim. Orada canım sıkıldı istifa ettim. Ardından özel sektöre geçtim orada beş yıl kadar görev yaptıktan sonra tekrar devlete geçtim. Devlet beni özel sektörde çok yorulmuşundur diyerek Alanya ya gönderdi. Üç yıl kadar Alanya da görev yaptım. Daha sonra annem ve babamın yaşlanıyor olmalarından dolayı istemeyerek Iğın na geldim. Presiplerim gereği gittiğim yerlerde beş yıl kadar kalırdım ama bu sefer öyle olmadı . İyi bir şey yaptığımı düşünüyorum çünkü annem ve babama yardım etmem gerekiyor. yoksa buradan da mutlaka giderdim diye düşünüyorum. Böylelikle yirmi bir yıl geçmiş. Koca bir yirmi bir yıl göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş. Evet ben buyum.

2. OKULUNUZUN ÖĞRENİM PROFİLİNDEN MEMNUNMUSUNUZ

Benim için bu ülkedeki her çocuk aynı. Yani ben bir fen lisesinde de çalışsam, bir Anadolu lisesinde de çalışsam, bir meslek lisesinde de çalışsam benim için hiç fark etmiyor. Çünkü bu ülkenin bütün çocukları bizim çocuklarımız. hatta şunu da söyleyebilirim meslek lisesinde görev yaptığım yıllarda iyiki burada görev yapmışım diyorum çünkü hala oradaki mezun ettiğim öğrencilerimle karşılaştığımda o sıcaklığı başka hiçbir lise türünde göremedim. tabi Anadolu lisesindeki öğrencilerimde de başka bir sıcaklık var. O yüzden benim için hangi okul olduğu, hangi memleket olduğu hiç önemli değil. her öğrenci benim için ayrıdır. Ben nereye gidersem gideyim yaptığım işi en güzel şekilde yapmayı amaç edinen biriyim.

3. ŞUAN GÜNÜMÜZDEKİ MEVCUT ÖĞRENCİ PROFİLİNE BAKIŞINIZ NASIL

Benim en çok sorguladığım şeylerden biri bu. Mesela MÖ. 500 lü yaşayan Sokrates ne olacak bu gençliğin hali demiş. Şimdi bizde aynı şeyi söylüyoruz. Aradan yıllar geçmiş hala aynı soruyu sormaya devam ediyoruz. O zamanda aynı soru soruluyorsa deme ki insanlık yıllardır bu konuda ilerleyemedi. Teknolojik

her şey birbirinden daha ileri. Şu anda kullandığımız telefonlar bile iki yıl sonra takoz olacak. Mesela ben hiç unutmuyorum 16 ,17 yaşlarındayken bir telefon çıkmıştı şimdilerde takoz o telefona baktığımda bundan daha iyisi olamaz ya demişti . şimdi telefona baktığımda küçücük ekranı var ve sadece mesaj atılabilir. İnsanlık teknolojik olarak ilerliyor ama insanlık olarak ilerlemiyor. Ben gençlik açısından şunu söylemek istiyorum sosyal medya insanlığın hayatına girdiğinden beri gençliğin birinci hocası, annesi, babası olmuş durumda. mesela ben görüyorum bir beğeni alabilmek için kepaze duruma düşüyorlar. O yüzden gençliğin geldiği bu noktada onları suçlayamam, asıl suçlu biziz. Biz gençlik hakkında sağlıklı , güvenilir bir programa sahip değiliz . Mesela yılbaşı diyince aklımıza piyango gelir ama nasıl piyango milli piyango . Ama milli dediğimiz şey içinde inanç, gelenek ,örf, dini değerler barındırır ama biz bir kumara milli adını vererek içini boşaltıyoruz. Böyle bir içeriksiz dünyada bizim kendi çıkarlarımız için her şeyi yontuğumuz değerlerimizi dahi yontuğumuz bir dünyada nasıl bir gençlik, nasıl bir insanlık bekleyebiliriz ki. Maalesef ben bu stratejilerle çok kolay düzeleceğini düşünen biri değilim. Komple bir eğitim komple bir davranış değişikliği meydana getirmekse hayatın her alanında komple o davranış değişikliklerini meydana getirecek değişiklikleri de yapmalıyız. Ben gençliği değil bizi anlayamıyorum. İnsan ilişkilerinin yerini sosyal medyadaki beğenilerin aldığı bir dünyada, beğenilmenin her şeyden üstün olduğu bir dünyada her türlü ahlaksızlığın ve rezilliğin komik ve beğeni getireceği bir dünyada gençlerin de böyle algıladığı bir dünyada gençlik nereye gidiyor sorusunun cevabını bulmakta

çok zorlanmıyoruz çünkü daha iyi bir yere gitmiyor. Ama bu benim olumsuz olduğum anlamına gelmiyor çünkü ben biliyorum ki biz ne istediğimizi bilirsek gençlik bizim peşimizden çok güzel gelecek. Ama biz büyükler ne istediğimizi çok iyi bilmek zorundayız diye düşünüyorum.

4. ÖĞRENİM HAYATINIZDA SİZE IŞIK OLAN İKİ KİŞİ DESEK KİMLERİ SÖYLERİNİZ

Birincisi Mustafa Basal . O olmasa ben şimdi babamın bal dükkanında balcı olmuştum . İkincisi ise bir matematik öğretmenim vardı. Hiç unutamam çünkü bir gün dersteyken hoca Ahmet adında bir arkadaşımı tahtaya soru çözmesi için kaldırdı Ahmet de sınıfta matematiği en iyi olan çocuk , soruyu yapamadı . Hoca bana Erdal kalk sen yap dedi , bende Ahmet in yapamadığı soruyu ben nasıl yapayım dedim benim yanına geldi bana öyle bir tokat attı ki hayatımda yediğim en kutsak dayak buydu . bana Ahmet in yapamadığı soruyu seninde yapamayacağını düşünmen kadar seni kötü duruma düşürecek başka hiçbir şey yoktur ne demek Ahmet yapamıyorsa sende mi yapamayacaksın dedi . O yüzden ben Mustafa Basal ve matematik öğretmenimden öğrendiğim bu iki şeyle yaşıyorum. Sen neye inanıyorsan emin ol ki başarısın yeter ki başaracağına inan .

5 . BAZI ÖĞRENCİLER YADA BİR ŞUBE ÖĞRETMENLER
TARAFINDAN DÜZELMEZ OLDUĞU DÜŞÜNÜLÜYOR BU KONUDA
NE SÖYLERİNİZ

Ben herkesin bir öğretmen olabileceğini düşünmüyorum . Mesela benim resim kabiliyetim yok benden ressam olur mu olmaz. Yani öğretmenlik de bir kabiliyet işi . Öğretmenlik dünyanın en zor işidir . Ve herkesin yapabileceği bir şey değil . Bu kabiliyet sende yoksa gerçek anlamda çok uğraş vermen gerekiyor . Kendini bu işe adaman gerekiyor. Adamak kelimesi genelde çok başarılı olmuş insanların birinci prensiplerinden biridir yapmış oldukları işe adanmışlık. Özellikle öğretmenlik için konuşursak adanmışlık işin içerisinde yoksa , onun yerine içerisinde menfaat , gelir, para gibi şeyler varsa maalesef yapı bozuluyor. Bilinç delindiğinde her insan için geçerli bilincinizi deldiğiniz de odaklandığınız şeyden sonra Necip Fazıl ın dediği gibi surda bir gedik açılır o artık büyür. Necip Fazıl bunu olumlu anlamda söylemiş ama ben olumsuz anlamda söylüyorum . Bizim ilkelerimizde ki delikler küçücük bile olsa biz onu görmezden geldikçe büyüyor .

6. EĞİTİM GÖRDÜĞÜNÜZ YILLARDA NE GİBİ ZORLUKLARLA KARŞILAŞTINIZ NASIL ÇÖZÜMLER BULDUNUZ?

Eğitim gördüğümüz yıllarda tabi ki sizin imkanlarınız bizde yoktu yani teknolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan kolaylıklardan bahsediyorum . Mesela bizim zamanımızda servis yoktu okula yürüyerek giderdik . Ama yinede keyifliydi , geriye dönüp baktığımda keşke servisimiz olsaydı demiyorum çünkü okula giderken en az iki , üç kişi birlikte giderdik . Okula giderken o iki , üç arkadaşla yapılan sohbetlerin tadı hala damağımda ve hala zihnimde taptaze . Ama şimdi servisle okula giden öğrencileri görüyorum, hepsinin ellerinde telefon kulaklarında kulaklık birbirleriyle sohbet etmiyorlar . Ben okula yürüyerek gitmenin ne kadar keyifli olduğunu şimdi servisle okula giden öğrencileri görünce daha iyi anlıyorum. Ama mesela ben en çok liseye giderken sırt çantam olsun isterdim, o zamanlar sırt çantası yoktu elimizde taşıdığımız çantalar vardı , omzumuz çökerdi . Neden o zamanlar insanlar akıl edememiş bilmiyorum. Keşke olsaydı Birde o zamanlar dersaneler çok fazla yoktu . Ek kaynaklar yoktu , dergilerden takip ederdik her şeyi bununda bir eksikliği var mesela ama ben hiç olmayacağını düşündüğüm , okuyamayacağını düşündüğüm arkadaşlarımın aradan geçen yıllar sonra yeniden görüştüğümüzde çok güzel yerlere geldiklerini gördüm .Yani bazen de imkansızlıklar insana imkan açar . O yüzden de o günle bugün arasındaki teknolojik anlamdaki eksiklikler bana çok şey kaybettirmediğini düşündürüyor. Teknolojinin getirdiği imkanları bir

kenara koyarsak . Çünkü okul ortamında o günkü öğretmen ile bu günkü öğretmen arasına baktığımız zaman arada çok şey mi değişti diye sorarsak hayır çok şey değişmedi maalesef aynı şeyleri yaşıyoruz. O yüzden ben o günleri hep nostalji gibi okuldan çıktıktan sonra arkadaşlarla bir yerlere gidip sohbet etmeyi, müzik dinlemeyi, futbol maçının sohbetlerini yapmayı ve öğretmenler hakkında konuşmayı çünkü öğrencinin en büyük magazini öğretmenlerdir ben o günleri ve o zaman ki dostlarımı çok özledim. Hatta birkaç tanesiyle hala konuşuyoruz mesela bir arkadaşım var hiç unutmamış ne zaman konuşsak bana hep ben ilk okula geldiğimde beni öğretmen ayağa kaldırmış nereden geldiğimi sormuş, Erdal ayağa kalktın ben İstanbul Beylerbeyi Lisesinden geldim dedin o günü hiç unutmam der hep. Şimdi geriye dönüp baktığımda bana hep bu hatırayı anlatmasının ayrı bir güzelliği var. O yüzden ben geçmişi dostluklarıyla birlikte çok özledim. Teknoloji olsun ama dostluk olmadıktan sonra teknoloji neye yara ki .

7. BU GÜNKÜ TEKNOLOJİ SİZİN ZAMANINIZDA OLSAYDI AYNI DOSTLUKLAR KURULABİLİRMİYDİ

Aristoteles in meşhur bir kavramı var ne çok cimri olacaktın nede har vurup harman savuracaksın, cömert olacaksın her şeye bir altın orta kavramıyla bakmak lazım. Teknolojiyi kullanırken orta yolu bulduğumuz zaman bence çok faydalı bir şey ama şimdi gençlere bakıyorum gece saat üçe dörde kadar bitmeyen oyunlar var yani bir orta yolu yok orta yolu olması lazım.

Bazen acaba Güney Kore de mi yaşasam diye düşünüyorum orada internet falan yasakmış. Ya da şöyle bir şey yapılırsa Türk halkına üç gün internet kullanmama yasağı verilse gençler isyan ederler , başka bir şeye isyan etmezler ama buna ederler .

8. ÖĞRETMEN OLMAMIŞ OLSAYDINIZ HANGİ MESLEĞİ TERCİH EDERDİNİZ

Açıkçası bu soruyu kendim zaman zaman soruyorum ve diyorum ki ben öğretmen olmamış olsaydım hiçbir şey olamazdım , hiçbir şeyi öğretmenlik kadar güzel yapamazdım . Ben kendimi öğretmen dışında bir şey olarak hiç düşünemiyorum bunu başka bir şeyi yapamayacağım için değil bu kadar güzel yapamayacağım için . Yirmi yılın nasıl geçtiğini neden bilmiyorum biliyor musunuz çünkü biraz abartı gibi olabilir ama gerçekten öğretmenlik benim mesleğim değil , beni mutlu eden şey hani bunun için doğmuşum derler ya . Bunu ben bu bölümü kazandığımda fark ettim ya ben sosyolojiyi yazmış mıyım dedim kader insanı sürüklüyor . Ben Allah a şükür ediyorum bana bu kaderi yazdığı için

9) Gençlik mi çocukluk mu?

İnsan olmak her dönem zor. Heleki bu zamanda daha zor. Çocukluk yılları anne babaya muhtaç masum bir dönem. Aslında iki döneminde ayrı güzellikleri var. Ama farkındalık yıllarım daha güzel. 10) Tarihte bir dönemde yaşamak isteseydiniz nerde ve kimin yanında olmak isterdiniz? Sokrates'in yanında onun talebeliğini yapmak isterdim. Zaman olarak Hz. Ömer zamanında yaşamak isterdim. Çünkü onun adalet terazisi bir başkadır. Ama tabii ki de insanoğlu hiçbir zaman rüya gibi bir dönemde yaşamamaktadır.

11) İlgi alanlarımızı değerlendirirseniz ne dersiniz?

Aklımızın varoluşu tek bir sebebe bağlıdır. Doğru ve yanlış ayırmak. İnşaat her şeyi normalleştiriyor. İlk olarak bir insanın ilkeleri olmalı ve o ilkeler senin için çok önemli olmalı.

12) 3 kitap önerisi yapar mısınız?

1: Etkili insanların 7 alışkanlığı 2: Gençler anne babalardan ne ister? , anne babalar gençlerden ne ister. Bu kitap gerçekten eğlenceli okumanızı tavsiye ederim. 3: Kur'an Kerim . Benim baş ucu kitabım kuran. Çünkü imtihanımız bu ve asil sorularımız burdan çıkacak cevapları ile.

13 film önerisinde bulunabilir mısınız?

1: "Yeşil Yol" filmi beni çok etkilemişti. Konu olarak öldürülen adamın olaya bakış açısı çok güzeldi. 2: "7. Koğuştaki mucize" filminin konusu çok iyi. 3: son

olarak Hint filmlerini çok seviyorum çünkü bana çok ahlaki geliyor. Hint filimi olarakta " Dangal"i öneriyorum. 14= 3 müzik önerir misiniz? "Türk halk müziği" ve " Türk sanat müziği" severim. Eski kafa olarak düşünmeyin rap'de dinliyorum. Ama küfürlü olanları değil. Bu arada ezgileri de dinlerim. Mesela "Ömer Karaoğlu" dinlerim.

15) 3 etkinlik önerisi? 1:İlk olarak insanlara yardım etmeyi çok severim. 2: doğa ile ilgilenmeyi severim. 3: son olarak iyi bir dinleyiciyimdir. Özellikle öğrencilerimi çok iyi dinlerim. Bence bunlar fena bir etkinlik değil.

TUĞBA AKYOL İLE RÖPÖRTAJ

- Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız ?

19 yıldır dünyadayım Kuranın, hadisin ve siyer'in öğretmen olduğu bir okuldan mezun oldum şunda ilmi nasibimi Necmettin üniversitesinden almaktayım

- Ne zamandan beri yazıyorsunuz Kalem ve kağıtla dost olduğumdan beri

- Neden yazıyorsunuz ?

Yazmak benim için bir hedef veya bir araç olmamıştır yazmak yazmaktır bunu tanımlamanın doğru olmadığını düşünüyorum

- Yazmak sizin için ne ifade ediyor ?

Yazmak varoluş demektir. İnsan varoluşu tanımlayamaz ancak yaşar yazmak yaşamaktır

- Yarışma süreci ve birinci olmanız nasıl oldu neler hissettiniz?

Birincilik ikincilik gibi kavramları hoş karşılamam. Edebiyatta ve sanatta yarış olmamalıdır çünkü edebiyatta ve sanatta kıyas diye bir şey yoktur .

Öykü kendisine bir ödül aldı ,nasıl hissedilmesi gerektiği problemi öykünün sorunudur benim değil .Benim birinciliğim veya herhangi bir ödülüm yok ,ben her öyküyü yazarken ödülümü alıyorum.

- Hayatınızda size ışık tutan kimseler kimlerdir?

Bu çok kolay cevap verilebilecek bir soru değil yolumuzun en parlak ışığı peygamber efendimiz Hz. Muhammed(s.a.v)'dir. Yıllar içerisinde pek çok yol gösteren hocalarım oldu hepsinin kendine has ışığı ve rengi vardı ama içlerinden bir tane hocam öykü konusunda daima yanımda durdu .

- Hayatınızda yaşadığınız hangi olay sizin için çok önemlidir, neden ?

Miladım diyebileceğim bir olay yok zaten bunu söylemek için çok erken .

- Aldığınız en olumlu ve en olumsuz yorum nedir ?

Mevlana'nın bir sözü vardır "testide ne varsa dışarı o sızar" içinde pekmez olan testiye de rastladım, bal olanda ,zehirle dolu testiye de rastladım önemli olan testinin kırılmaması.

- Çocukluk mu gençlik mi ?

Çocuk olmak mutlulukla dolu bir depoya sahip olmaktır ömür boyu bu depoyla yaşarsınız .Bu yüzden çocukluk

- Sosyal medya kullanımının çok arttığı akıllı telefonu kullanma yaşının düştüğü bir dönemde yaşıyoruz böyle bir ortamda edebiyat gençler için ne ifade ediyor sizce ? Sosyal bir insan olmadığım için medyasıyla pek ilgilenmiyorum

Edebiyat sanat kitaplara sığmaz doğanın müzesinde yürümenin daha güzel bir etkinlik olduğunu düşünüyorum. Akıllı sosyal medya araçlarına ve kitaplara indirgenmiş bakış açısı ciddi bir sorunsaldır. İnsan bu dünyada her şeyi biraz yapmalı öyle değil mi?

Mesela arı tek bir çiçekten polen toplarsa o bal değil zehir olur. Arı gibi yaşamak lazım helalinden az az.

- Düzenli yazıyor musunuz düzenli kitap okuyor musunuz ?

İlham olmadığı sürece bir yazı yazmam .Zihnimde bir soruya cevap aradığım sürece kitap okurum .Dengesizlik var olduğu sürece iyidir

- Mesela sınav maratonu ile üniversiteyi kazanma sürecinde bu işi nasıl yürüttünüz? Benim hayatım içerisinde bir sınav üniversite detayı olmadı . Belli bir etikete sahip olmak için yapılan formalite olarak görüyorum. Neden bazı şeyleri sürpriz olarak yaşamıyoruz? Nerde nasibimiz varsa hayat bir şekilde oraya yönlendiriyor bizi .Hayatın ellerine bırakmalıyız kendimizi

- Sizce gençlerin kültürel ve sanatsal faaliyetler ile yazı yazarak çalışma yaparak kendilerini ifade etme İsteği var mı, bu konuya nasıl bakıyorsunuz ?

Bizim cemahta genç yazarlara pek imkan tanınmaz sayısız yere yazı gönderirsiniz herkes reddeder zaten yazarlık cemiyeti yüzleri de ihtiyarlardır Ülkemiz Martin Edenlerle dolup taşıyor maalesef

- Geleceğe yönelik hedefleriniz neler ?

Ağaçlar gibi yaşamak istiyorum .Köklerimi en derine nasıl ulaştıracağım asıl hedefim bu.

- Neden ilahiyat fakültesi tercih ettiniz?

Din felsefesiyle uğraşmayı seviyorum bunu en iyi burada öğreneceğimi düşündüğüm için bu fakülteyi seçtim

- Bizlere tavsiye olarak 3 kitap 3 film 3 müzik ve 3 etkinlik olarak neler önerirsiniz Kale (Antonia de Saint-Exupery) Antoinenin ekilip sürülmesi için bize bıraktığı verimli bir tarla olarak görüyorum bu kitabı

Etikayı(Brunch Spinoza) mutlaka okumanızı tavsiye ederim çünkü Allah her şeyi geometrik düzene göre yaratmıştır son olarak Öykü santrali(Lokman Baybars) karışık ve ilginç bir roman tekniği uygulanmış bu yüzden okunulması gerektiğini düşünüyorum

Filmlerden ise Grain (Semih Kaplanoğlu) sanatın ,bilimin ve ilmin bir senaryoda kaynaşmasıyla ortaya çıkmış güzel bir ilim kurgu filmi

Stalker(Andrey Tarkovski) imgelerle dolu bulmanın değil aramanın hedef olduğu bir film son olarak Torino Atı (Bela Tarr) sessizliğe götüren bir film

müziklerden Ouj-e asman(Muhammed İsfahani) ,La Gondole Barcarolle(Sultan

Abdülaziz),Old (Mihaly Vig) tavsiye edebileceğim en verimli etkinlik sadece iç dünyanıza dönün ve sessiz kalmayı deneyin

- Son olarak bizlere ne söylemek istersiniz?

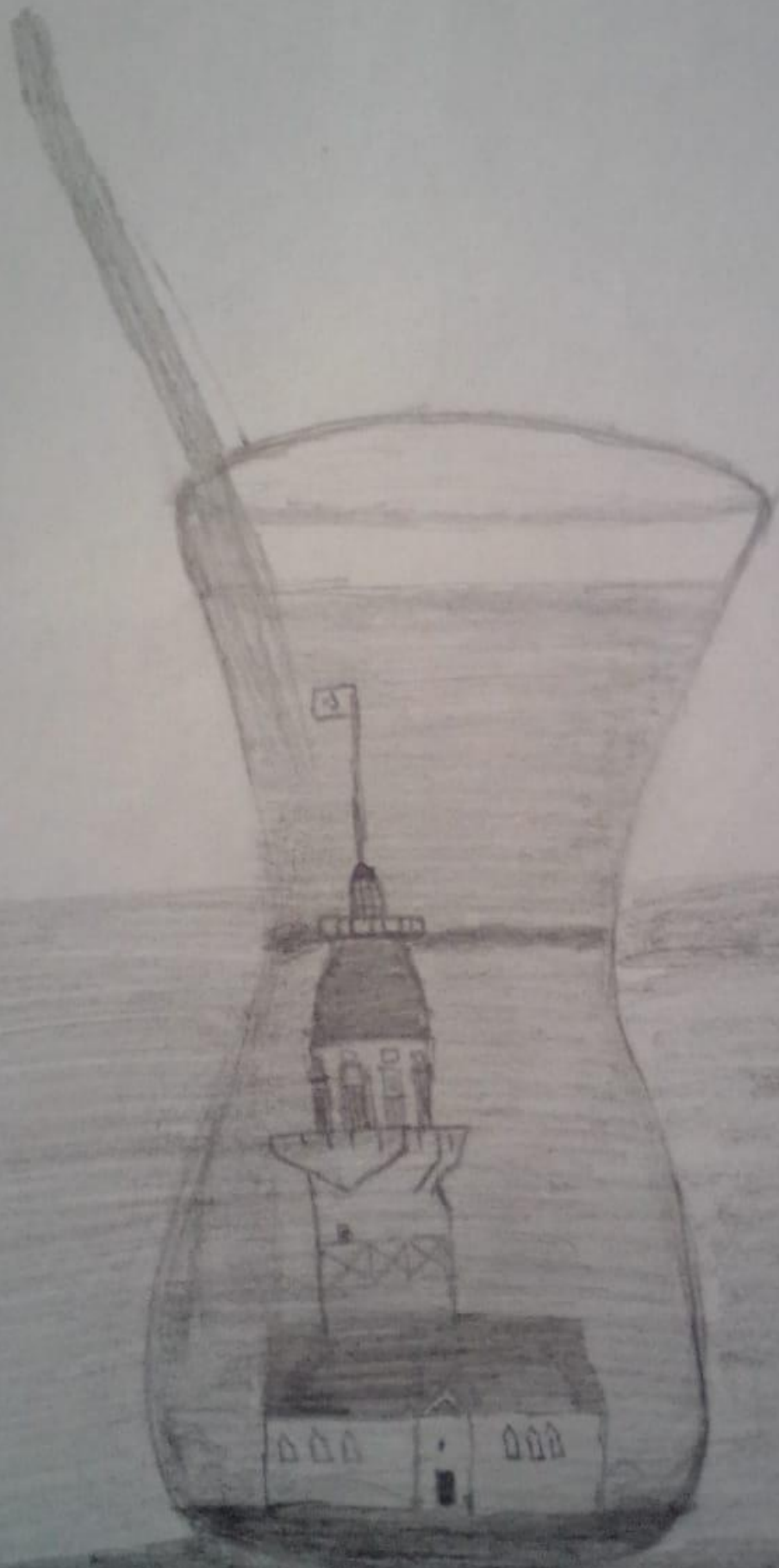
Hiçbir zaman cevap bulmaya çalışmayın cevaba giden soruları bulmaya çalışın

- Bizi kırmayıp röportaj yaptığınız için teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim

RESİMLER VE FOTOĞRAFLAR

***Fotoğraflar "Facebook, Çiğil Bilgi Kutusu Grup Hesabı"
paylaşımlarından alınmıştır.**